

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0293/2012

28.9.2012

RAPORT

Väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) konkurentsivõime ja ärivõimalused
(2012/2042(INI))

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon

Raportöör: Paul Rübig

Arvamuse koostaja (*): Iuliu Winkler, rahvusvahelise kaubanduse komisjon

(*): Menetlus kaasatud komisjonide osalusel – kodukorra artikkel 50

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI PROJEKT	3
SELETUSKIRI	19
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS(*).....	23
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS	29
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	34
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	39

(*) Menetlus kaasatud komisjonide osalusel – kodukorra artikkel 50

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI PROJEKT

väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEde) konkurentsivõime ja ärivõimaluste kohta

(2012/2042(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa väikeettevõtlaste hartat, mis võeti vastu Euroopa Ülemkogu 19. ja 20. juuni 2000. aasta kohtumisel Feiras,
- võttes arvesse komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ, mis käsitleb mikroettevõtete, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete määratlust¹,
- võttes arvesse komisjoni 14. oktoobri 2011. aasta teatist „Tööstuspoliitika: suurendades konkurentsivõimet” (COM(2011)0642),
- võttes arvesse komisjoni 9. novembri 2011. aasta teatist „Väike ettevõtte, suured ideed – uus partnerlus, et aidata VKEdel saada osa üleilmsetest võimalustest” (COM(2011)0702),
- võttes arvesse komisjoni 23. novembri 2011. aasta aruannet „VKEde regulatiivse koormuse vähendamine. ELi õigusaktide kohandamine mikroettevõtjate vajadustele” (COM(2011)0803),
- võttes arvesse komisjoni 23. veebruari 2011. aasta teatist „Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act” läbivaatamine” (COM(2011)0078),
- võttes arvesse komisjoni 13. aprilli 2011. aasta teatist „Ühtse turu akt. Kaksteist vahendit majanduskasvu edendamiseks ja usalduse suurendamiseks. Üheskoos uue majanduskasvu eest” (COM(2011)0206),
- võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (COM(2010)2020),
- võttes arvesse komisjoni 30. novembri 2011. aasta ettepanekut võtta vastu määrus, millega kehtestatakse ettevõtete ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate konkurentsivõime programm (2014–2020) (COM(2011)0834),
- võttes arvesse komisjoni Euroopa konkurentsivõime aruannet 2011 (COM(2011)0642),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 16. veebruari 2011. aasta resolutsiooni VKEde rahastamist toetavate ELi vahendite läbivaatamise praktiliste küsimuste kohta seoses järgmise programmiperioodiga²,
- võttes arvesse oma 9. märtsi 2011. aasta resolutsiooni üleilmastumise ajastu uue

¹ ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0057.

tööstuspoliitika kohta¹,

- võttes arvesse oma 12. mai 2011. aasta resolutsiooni Euroopa väikeettevõtjalgatuse „Small Business Act” läbivaatamise kohta²,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ja rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni ning regionaalarengukomisjoni arvamusi (A7-0293/2012),
- A. arvestades, et mikroettevõtjatel ja VKEdel on majanduskriisi ajal oma arengu toetamiseks väga raske rahastamisvahenditele, eelkõige väikelaenudele juurde pääseda;
- B. arvestades, et 25% ELi VKEdest on tegelenud rahvusvahelise ettevõtlusega ühtse turu piires, kuid ainult 13% on tegutsenud rahvusvaheliselt väljaspool ELi; arvestades, et kaupu või teenuseid ekspordib vaid 24% mikroettevõtjatest, samas kui väikeettevõtjate puhul on see näitaja 38% ja keskmise suurusega ettevõtjate puhul 53%;
- C. arvestades, et peaaegu kolmandik ELi õigusloomega seotud halduskoormusest tuleneb õigusaktide ebaproportsionaalsest ja puudulikust rakendamisest riigi tasandil, mis tähendab, et kui liikmesriigid tõhustaksid ELi õigusaktide ülevõtmist, säästaks see kuni 40 miljardit eurot³;
- D. arvestades, et rohkem kui 96 %-l Euroopa Liidu VKEdel on vähem kui 50 töötajat ja nende aastakäive jääb alla 10 miljoni euro, ning arvestades, et VKEde suutlikkus ekspordida tooteid ja teenuseid välisriikidesse on piiratud, peamiselt rahvusvahelise kaubanduse, õigusliku ebakindluse ja regulatiivse killustatusega seotud kõrgete püsikulude tõttu;
- E. arvestades, et aastatel 2002–2010 löid VKEd, eelkõige uued ettevõtjad, 85% kõigist uutest töökohtadest; arvestades, et 32,5 miljonit ELi kodanikku on füüsilisest isikust ettevõtjad;
- F. arvestades, et tööstus on Euroopa majanduses väga tähtsal kohal ning annab 25% ELi erasektori otsestest töökohtadest ja moodustab 80% erasektori teadus- ja arendustegevusest;
- G. arvestades, et töökohtade arv ökotööstuses on erinevalt paljudest teistest sektoritest kasvanud kogu majanduslanguse aja ja jääb ennustuste kohaselt ka järgnevatel aastatel üsna märgatavaks⁴;
- H. arvestades, et internet ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia lihtsustavad VKEde võimalusi müüa oma teenuseid üle kogu maailma ning mängivad olulist rolli VKEde tugevdamisel majanduskasvule ja töökohtade loomisele kaasaaitajana;

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0093.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0235.

³ „Europe can do better” – halduskoormust käsitleva sõltumatute huvirühmade kõrgetasemelise töörühma 15. novembri 2011. aasta aruanne liikmesriikide parimate tavade kohta ELi õiguse kõige vähem koormaval viisil rakendamisel.

⁴ Eurostati hinnangul on töökohtade arv suurenenud 2,4 miljonilt 2000. aastal 3,0 miljonini 2008. aastal ning suureneb prognooside kohaselt 2012. aastaks (aprilliks 2012) 3,4 miljonini.

- I. arvestades, et komisjoni hinnangul võidakse poliitikameetmetega, mis edendavad üleminekut keskkonnasäästlikule majandusele, näiteks ressursi- ja energiatõhususe ning kliimamuutuse poliitika abil, luua 2020. aastaks rohkem kui 9 miljonit töökohta ning seda eelkõige VKEde sektoris;

1. Väike ettevõtte, suured ideed

1. märgib, et üldlevinud on struktuurilised ja regulatiivsed takistused, millega VKEd silmitsi seisavad, näiteks juurdepääsuraskused rahastamisele, inimkapitalile ning korralduslikele vahenditele; tervitab sellega seoses komisjoni püüdlust edendada ja toetada VKEde majandustegevust ühtsel turul ja kolmandate riikide turgudel; juhib tähelepanu sellele, et üldiselt tuleb VKEde rahvusvahelistumist pidada protsessiks; selleks, et VKEdel õnnestuks laiendada oma tegevust ELi väljapoole, vajavad nad nõustamisteenuseid juba kohalikul tasandil ja mitte alles kolmandate riikide turgudel; rõhutab, et see vajadus peab kajastuma ka ELi toetuspoliitikas;
2. juhib tähelepanu sellele, et VKEd on väga erinevad; rõhutab seetõttu, et komisjon peab võtma VKEde uue poliitika väljatöötamisel arvesse ettevõtjate erinevaid probleeme, mis sõltuvad nende suurusest ja valdkonnast;
3. tuletab meelde, et rohkem kui suuremad äriühingud saavad VKEd rahvusvahelistumisest kasu parimate tavadega kokkupuutumise, ületoodangu parema vastuvõtuvõime, impordi kaudu paraneva sisendtoodete tarnimise ning seeläbi suurema konkurentsivõime kaudu, mistõttu, et eksportivad VKEd saavad järjepidevalt paremini hakkama kui nende mitte-eksportivad kolleegid, suurendades seega majanduskasu ja tarbijate heaolu;
4. ei poolda seisukohta, et ELi VKEde kaitsmine rahvusvahelise konkurentsi eest võiks aidata neil kasvada ja saada rahvusvahelisel tasandil paremini hakkama; on pigem veendunud, et EL peaks toetama positiivset tegevuskava, millest liidu VKEd saaksid kasu rahvusvahelistes läbirääkimistes, et VKEde huve arvestades üleilmses plaanis vastastikku tõkkeid vähendada;
5. on seisukohal, et sama tähtis kui rahvusvaheliseks muutuda soovivate VKEde aitamine on VKEde tõhus kaitsmine ELi partnerriikide ebaausate kaubandustavade eest; peab rahvusvahelistumist ja kaitset üleilmastumise protsessis ühe mündi kaheks pooleks;
6. rõhutab, et teatistes oleks tulnud tunnistada valdkondade erinevusi, sest teenuseid pakkuvate VKEde rahvusvahelistumine erineb põhimõtteliselt tootvate VKEde rahvusvahelistumisest; märgib, et paljudel teenuseid pakkuvatel VKEdel, kes moodustavad VKEdest suurema osa, ei ole vaja eksportimise alustamiseks saavutada kriitilisi mõõtmeid ning neile tooksid kõige suuremat kasu avatumad eeskirjad ja juurdepääs IKT-le sihtriikides, samas kui tootvatele VKEdele tooks suuremat kasu transpordilogistika tingimuste parandamine ja kaubanduse hõlbustamine;
7. märgib, et enamik ELi VKEde rahvusvahelistumist toetavatest avaliku sektori poliitikameetmetest keskendub tootmisele, ning soovib seepärast kohandada neid nii, et võetaks arvesse teenuseid pakkuvate VKEde teistsuguseid vajadusi; soovib eelkõige VKEde kaubanduse toetamise kavades üle vaadata minimaalset suurust käsitlevad nõuded, mille aluseks on tavaliselt olnud tootvate VKEde ekspordimudel, kus ettevõtte saab rahvusvaheliseks muutuda pärast kriitilise suuruse saavutamist;

8. on seisukohal, et kuigi teatistes püütakse käsitleda VKEde raskusi kolmandates riikides ärivõimaluste leidmisel, ei rõhutata selles piisavalt, et VKEdele rahvusvahelistumise kohta juhiste ja ettepanekute esitamine ning stiimulite loomine on avaliku sektori soovitatav tegevussuund; on veendunud, et EL peaks samuti liikmesriikidega kooskõlastatult juba olemasolevate algatuste lisandväärtust suurendades ettevaatavalt toetama ja edendama strateegiliste sektorite VKEde arendamise stiimuleid, eriti suure lisaväärtusega ja tehnoloogiliselt arenenud tootmissektorites, millel on kiiresti areneva majandusega riikide ees konkurentsieelis; rõhutab seepärast vajadust teha kindlaks paljutöötavad nišiturud, mida on juba hakatud lõimima muudesse ELi poliitikadokumentidesse, nagu progressi võimaldava tehnoloogia kõrgetasemelise ekspertrühma aruanne;

VKEde teavitamine

9. nõuab tungivalt, et komisjon käivitaks teatistes kavandatud mitmekeelse veebiportaali niipea kui võimalik ning et see toimiks täielikult hiljemalt 2013. aasta lõpuks; võttes arvesse VKEde ja nende küsimuste tohutut mitmekesisust, on veendunud, et portaal ei tohiks olemasolevaid portaale korrata, vaid peaks neid omavahel ühendama, olema kergesti juurdepääsetav ja kasutajasõbralik ning mitte põhjustama VKEdele täiendavaid otsimiskulusid; rõhutab, et portaal peaks tõenäoliselt suurendama rahvusvaheliseks muutuvate VKEde arvu;
10. nõuab VKEde suuremat ja tõhusamat toetamist juurdepääsul ühtsele turule ja kolmandate riikide turgudele ELi, riiklikul ja piirkondlikul tasandil, eeskätt toetuse ja teabe kättesaadavuse, intellektuaalomandi õiguste kaitse, riigihangetes osalemise, info- ja kommunikatsioonitehnoloogia ning standardimis- ja reguleerimisküsimuste kaudu; on veendunud, et Euroopa ettevõtlusvõrgustik on tõhus vahend nende eesmärkide saavutamiseks; on seisukohal, et põhjalikule hindamisele tuginedes tuleb kehtestada Euroopa ettevõtlusvõrgustiku uus juhtimismudel eesmärgiga suurendada tõhusust, vähendada haldus- ja juhtimiskoormust ja pakkuda vajadustest lähtuvat toetust; on veendunud, et niisugune toetus peaks aitama ettevõtetel omandada vajalikud oskused ja kujundada välisriikide turule laienemise strateegia ning nõudmise ja pakkumise kohandamise teel edendada ettevõtete koostööd;
11. on veendunud, et Euroopa ettevõtlusvõrgustiku väärtus ELi VKEde jaoks suureneb maksimumini vaid juhul, kui tõhustatakse sellesse kuuluvate organisatsioonide tegevust ja juhtimist ning suurendatakse teadlikkust nende pakutavatest toetusteenustest;
12. nõuab tungivalt, et liikmesriigid looksid kohalikul ja piirkondlikul tasandil ühe ühtse ekspordiettevõtete tugivõrgustiku, mida juhitaks koostöös ettevõtjate, kaubanduskodade, ülikoolide ja teiste huvitatud sidusrühmadega, et VKEedel oleks üks kergesti kindlaksmääratav esindaja ning nad saaksid emakeeles ja kohe kasutada personaalset nõustamist ja majandusanalüüse välisturgude kohta, teavet abi, ekspordivõimaluste, kehtivate kaubandustõkete (nii tariifsed kui ka mittetariifsed), investeeringute kaitse ja kehtivate vaidluste lahendamise tingimuste ning konkurentide kohta kolmandate riikide turgudel; on veendunud, et need tugivõrgustikud peaksid aitama vahetada häid tavasid kooskõlas Euroopa väikeettevõtete hartaga;
13. soovib suunata rohkem teavet väikestele ja mikroettevõtjatele, sest see on VKEde rühm, kes on rahvusvaheliselt kõige vähem aktiivne ning oma ekspordipotentsiaalset ja rahvusvahelistumise kasust kõige vähem teadlik;

Toetavate teenuste kaardistamine

14. on seisukohal, et avaliku sektori vahenditest rahastatavad toetuskavad tuleks ellu viia kõige kulutõhusamal viisil – iseäranis praegu, mil ELi majandus ei ole veel toibunud oma viimaste aastakümnete tõsisemast kriisist; on sellega seoses seisukohal, et programmide kvaliteet tuleks säilitada vähemalt praegusel tasemel;
15. toetab paljude kohaliku, piirkondliku, riikliku ja ELi tasandi toetuskavade kaardistamise ettepanekut; on veendunud, et kaardistamine peaks hõlmama erasektori ja kohalikke algatusi, mille eesmärk on aidata VKEdel rahastamist leida, eelkõige algatusi, millega hõlbustatakse juurdepääsu mikroettevõtte laenudele, samuti kehtivate ELi toetussüsteemide tulemuslikkuse hinnangut; on veendunud, et kaardistamine peaks olema korrapärane ning moodustama aluse sihttasemetel ja tulemustabeli süsteemile; on veendunud, et esialgse kaardistamise alusel tuleks hinnata olemasolevate ELi toetuskavade tulemuslikkust; märgib, et kaardistamine ei saa hõlmata kõiki algatusi, eriti kui need on väikesed või mitteametlikud ja kui see ei ole kulude või teostatavuse seisukohast mõistlik;
16. nõuab 2012. aasta lõpuks esimeste kindlate ettepanekute esitamist, et lihtsustada ja kooskõlastada olemasolevaid ELi toetuskavasid, et muuta neid tõhusaks ja ELi VKEde vajadustele vastavaks; on veendunud, et ELi tegevuses tuleb vältida kattumist või paralleelsete struktuuride kujunemist ning tegevusel peab olema selge Euroopa lisaväärtus; on veendunud, et kehtivaid riiklikke toetuskavasid tuleks subsidiaarsuse põhimõtte järgimisel arvesse võtta; usub, et üksikute ELi VKEde teenindamisele peab keskendumise organisatsioon, mis vastab kõige enam VKE individuaalsetele ettevõtlusalastele vajadustele; palub komisjonil parlamendi vastutavaid komisjone korrapäraselt teavitada selles valdkonnas tehtud edusammudest;
17. juhib tähelepanu asjaolule, et uutELi meetmetel (nagu kõnealune meede) peab olema olemasolevate vahenditega võrreldes tõestatud lisaväärtus; usub, et sellist lisaväärtust on võimalik pakkuda piirkondlike või sisuliste turutõrgete korral (nn valged laigud) või seoses ELi kaubanduspoliitika huvide esindamise või turulepääsu andmebaasi jaoks teabe kogumise hoogustamise vajadusega;
18. rõhutab vajadust anda VKEdele sõna olemasoleva toetusraamistiku läbivaatamisel; nõuab, et VKEd koos Euroopa ettevõtlusvõrgustikuga ja Euroopa ettevõtjate organisatsioonidega kaasataks tihedalt läbivaatamise rakendamise;
19. nõuab kõigile ELi eksportivatele äriühingutele praegu kättesaadavate vahendite, näiteks turulepääsu andmebaasi ja ekspordiettevõtete abiliini kohandamist vastavalt VKEde vajadustele; hindab kõrgelt VKEdele mõeldud abiliini avamist kaubanduse kaitsemeetmete küsimustes; soovib Euroopa VKEde erinevaid tugistruktuure kolmandates riikides tulemuslikumalt koordineerida;
20. on seisukohal, et praktilisi ja kulutõhusaid lahendusi, millega aidata VKEdel üle saada käibekapitali, eelkõige vajalikuks alginvesteeringuks ja ekspordi rahastamise alustamiseks vajaliku kapitali puudusest, tuleks kujundada ja rakendada ELi ühise kaubanduspoliitika või mõne muu sobiliku ELi vahendi kaudu, kui kaardistamine tõendab selle vajalikkust ja teostatavust;
21. on veendunud, et samaaegselt olemasolevate riiklike struktuuride tõhusa rakendamisega on kolmandate riikide turgudel vaja ELi tasandi algatusi, kui need annavad lisaväärtust;

kutsub üles nii avaliku kui ka erasektori ekspertide koostööle, sh ELi turulepääsu töörühmade koostööle; nõustub, et mõnede väiksemate ja uuemate liikmesriikide VKEd on halvemas olukorras, sest neil võib mõnel kolmanda riigi turul puududa diplomaatiline esindatus, kogenud partnerid või mõlemad; rõhutab siiski, et ELi algatused ei tohi sekkuda eri liikmesriikidest pärit konkreetsete äriühingute vahelisse konkurentsi kolmandate riikide turgudel;

22. rõhutab, et VKEde rahvusvahelistumine on protsess ning edu saavutamiseks vajavad VKEd tugimeetmeid juba kohalikul tasandil, mitte üksnes kolmandate riikide turgudel; tunnistab, et kolmandate riikide turgudel võivad ühised ELi tasandi pingutused lobitöö, kaubanduspoliitika ja turulepääsu vallas ning täiendavad programmid turutörke ületamiseks selle protsessi väärtust oluliselt suurendada;
23. palub, et komisjon uuriks dubleerimise vältimiseks enne uute struktuuride loomist liikmesriikide rahastamissüsteeme ja olemasolevaid nõustamisteenuseid ning analüüsiks põhjalikult nende tulemuslikkust ja uute struktuuride loomise vajaduse põhjendatust;

ELi klastrite ja võrgustike edendamine

23. toetab komisjoni ettepanekut tõhustada koostööd ühtsel turul ja kolmandates riikides tegutsevate mitmesuguste ettevõtete ühenduste, kaubanduskodade ja muude osalejatega, et lihtsustada ettevõtjate partnerlust, soodustada klastreid ja juurdepääsu uutele turgudele, soodustades rahvusvaheliseks muutumise protsessi üksikettevõtja tasandil ettevõtlusvõrgustiku või mitme asukohaga filiaalide tasandile viimisega, et soodustada keerukamaid ja kestvamaid rahvusvaheliseks muutmise projekte, millesse on kaasatud palju ettevõtjaid ning teisi avalikke tugiorganisatsioone ja -asutusi;
24. rõhutab, kui tähtis on territoorium, millel väikese ja keskmise suurusega ettevõtja tegutseb, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike tegema pidevat koostööd kohalike asutusega, et väärtustada võrgustikus töötamist;
25. on seisukohal, et ühissettevõtete loomist või muude partnerluslepingute sõlmimist VKEde vahel või VKEdega tuleks edendada kui uutele turgudele sisenemise, ühtsel turul ja kolmandates riikides otseinvesteeringuprojektide väljatöötamise ning hankekonkurssidel osalemise strateegiat; palub komisjonil leida ja rakendada ressursse asjaomases valdkonnas riigiülese koostöö edendamiseks;
26. märgib, et klastreid ja võrgustikke saab sageli luua nii virtuaalselt kui ka füüsiliselt; julgustab liikmesriike edendama vajalikke vahendeid ja ressursse virtuaalsete klastrite ja võrgustike tegevuse hõlbustamiseks;
27. ergutab liikmesriike aktiivselt toetama komisjoni rolli VKEde juurdepääsu suurendamisel kolmandate riikide turgudele rahvusvahelistel foorumitel ja konverentsidel;

Edasised sammud

29. soovib komisjonil arvesse võtta kõiki rahvusvahelistumise mõõtmeid, st nii eksporti kui ka importi, kaasa arvatud majanduspartnerluse ja –koostöö eri vormid; märgib, et viimatinimetatud ei ole teatises piisavalt rõhutatud;
30. nõuab VKEde kasuks võetavate ühenduse meetmete suuremat integreerimist, eriti innovatsiooni, majanduskasvu, rahvusvahelistumise, tootlikkuse, kulude piiramise ja

bürokraatia vähendamise, inimressursside kvaliteedi ning sotsiaalse vastutuse valdkonnas;

31. kiidab heaks uue VKEde konkurentsivõime programmi (COSME); võtab teadmiseks konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi meetmete edu; on veendunud, et neid meetmeid, nt halduskoormuse vähendamist käsitlev sõltumatute huvirühmade kõrgetasemeline töörühm ja Euroopa ettevõtlusvõrgustik, tuleks uue programmi raames jätkata ja laiendada; rõhutab, et tähtis on parandada VKEde juurdepääsu rahastamisele ning tugevdada erasektori võimalikku rolli; nõuab laenu, tagatiste või riskikapitali kättesaadavuse parandamiseks ette nähtud ühenduse vahendite, iseäranis rahvusvahelistumist kavandavatele VKEdele suunatud vahendite lihtsustamist ja ratsionaliseerimist; nõuab piiriülese, eriti valuutadevahelisi piire ületavas ja väljapoole ELi suunduvast kaubanduses osalevatele VKEdele suunatud põhiliste pangateenuste kulude ja kättesaadavuse läbivaatamist; ergutab liikmesriike uurima, kas oleks võimalik kasutada osa oma ettevõtte tulumaksust saadavast riiklikust tulust selleks, et parandada VKEde juurdepääsu laenu tagatistele; rõhutab, et kõik vahendid, eelkõige mitterahalised vahendid, tuleks vastu võtta konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi kriitilisele hindamisele tuginedes ja tihedas koostöös VKEde organisatsioonidega;
32. rõhutab vajadust märgatavalt suurendada VKEde konkurentsivõime programmile mitmeaastases finantsraamistikus ette nähtud eelarvet, võttes eelkõige arvesse tõsiseid turutõrkeid VKEde rahastamisel ja vajadust suurendada ELi toetust ettevõtete üleminekule; on sellega seoses veendunud, et VKEde konkurentsivõime programmi (COSME) ja Horisont 2020 programmi eristamine meetmete ja eelarve osas vajab veel arutamist, et lihtsustada VKEde orienteerumist;
33. palub liikmesriikidel hoolitseda selle eest, et VKEdele oleksid piisavad võimalused eksporditugistamise saamiseks;
34. märgib oskuslike ja koolitatud ettevõtjate tähtsust rahvusvahelise äritegevuse probleemidega toimetulekul; kutsus komisjoni üles edendama programmi „Erasmus noortele ettevõtjatele” ning kaaluma programmi „Erasmus Mundus ettevõtjatele” loomist, et anda andekatele ettevõtjatele võimalus väljaspool ELi asuvates tippkeskustes kogemusi omandada ja kontakte luua, sh kõrgetasemelise ettevõtluskultuurikoolituse kaudu, mis annab rahvusvahelise ülevaate ettevõtlusest ja vajalikud ning põhilised toetuspunktid ülemaailmsel turul konkureerimiseks; kutsus komisjoni ja liikmesriike üles kaasama programmiga „Erasmus kõigi jaoks” seotud ELi poliitikasse noori ettevõtjaid ja tööstuspoliitikat;
35. kiidab heaks komisjoni ettepaneku vaadata läbi Euroopa standardimine; rõhutab vajadust ühtsena rahvusvaheliste standardite süsteemi järele, mis võimaldaks koostoimet ning vähendaks VKEde rahvusvahelistumisel ilmnevat takistusi;
36. toetab Euroopa standardimissüsteemi, mis kaasab VKEsid süstemaatilisemalt otsustamisprotsessi, rakendades samal ajal riigi delegatsiooni järeleproovitud põhimõtet; palub komisjonil võtta vajalikud meetmed, et Euroopa standardiorganisatsioonide välja töötatud standardid oleksid VKEdele paremini ja väiksemate kuludega kättesaadavad, et võimaldada koostalitlust ja vähendada mõningaid olulisi takistusi, mida VKEde rahvusvahelistumisel kohtavad; rõhutab, et ELi info- ja kommunikatsioonitehnoloogia standardimispoliitika kohandamine turu ja poliitikavaldkondade arenguga on peamine vahend VKEde kaasamiseks e-äri, e-kaubanduse, e-kaubaveo, intelligentsete transpordisüsteemide jne valdkondades;

37. rõhutab, et VKEde rahvusvahelistumise edendamisel on väga tähtis lihtne ja tõhus intellektuaalomandiõiguste ja autoriõiguse kord; on seisukohal, et VKEd vajavad tõhusat intellektuaalomandiõiguste kaitset, et ergutada uue tehnoloogia arengut nende rahvusvahelise tegevuse alusena;
38. rõhutab, et VKEde käsutuses ei ole piisavalt vahendeid, et nad saaksid võidelda oma intellektuaalomandiõiguste rikkumise vastu kolmandate riikide turgudel; nõuab ELilt konkreetseid algatusi VKEde intellektuaalomandiõiguste kaitse parandamiseks kolmandates riikides, nagu on näiteks saavutatud VKEde intellektuaalomandiõiguste abiliiniga Hiinas; märgib, et hetkel on katseprojekti raames käimas asjaomase abiliini mudeli laiendamine valitud ASEANi ja Lõuna-Ameerika riikidele; rõhutab vajadust olemasolevaid abiliine asjakohaselt hinnata, et optimeerida mudeli toimimist, enne kui seda uuesti laiendada; nõuab tungivalt, et komisjon looks pärast sellest hindamisest järelduste tegemist sarnased abiliinid prioriteetsetel turgudel, kus intellektuaalomandi õiguste kaitse on oluline teema; nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid suurendaksid tollikoostööd ELis ja kolmandate riikidega võltsitud kaupade kinnipidamiseks ja tolliprotseduuride lihtsustamiseks;
39. juhib tähelepanu asjaolule, et oluline on luua lihtsustatud ja läbipaistev ELi riigihangete õigusraamistik, mille kaudu VKEd pääsevad paremini juurde riigihankepingutele nii ELis kui ka kolmandates riikides, kaasa arvatud põhimõtte „ainult üks kord” ning elektrooniliste ülekandesüsteemide kasutamine, samuti kasutades Euroopa parimate tavade juhendit, millega lihtsustatakse VKEde juurdepääsu riigihankepingutele; on seisukohal, et riigihanked on tõhus avaliku poliitika vahend, millega toetada kohalike VKEde tehnilist innovatsioonivõimekust ning võimaldada neil kasvada rahvusvahelistumiseks vajalike mõõtmeteni; nõuab pakkumiste paremat määratlemist ning teenuste loomist riigihangetes osalejatele;
40. ootab komisjonilt algatust, et tagada ELi VKEdele muude äriühingutega võrdsetel alustel juurdepääs riigihangetele kolmandate riikide turgudel; loodab, et hiljuti avaldatud ettepanek võtta vastu ELi riigihangete turgu käsitlev määrus edendab vastastikust avatust, mis tooks kasu ELi VKEdele; palub, et EL töötaks välja ühise ulatusliku tööstuspoliitika, mis põhineb teadustegevuse ja innovatsiooni ergutamisel uuenduslike rahastamisviiside abil, nt projektivõlakirjad, ja toetades VKEde arengut, eelkõige juurdepääsu kaudu riigihangetele, et säilitada oma konkurentsivõime seoses uute oluliste osalejate esiletõusuga tööstuse ja teadustegevuse valdkonnas; kutsub ELi üles väärtustama Euroopa tootmist, pakkudes tarbijatele parema kvaliteediga teavet, eelkõige võttes vastu päritolu tähistamise määruse, mis käsitleb kolmandatest riikidest ELi imporditud toodete päritoluriigi märkimist;
41. nõuab tungivalt, et liikmesriigid jõuaksid Taani eesistumise ajal kokkuleppele ühise patendisüsteemi asjus, kuna see on ELi jaoks oluline, et pakkuda ettevõtetele ühtsel turul lihtsat ja taskukohast patendikaitset, mis sarnaneb nende konkurentidele USAs, Hiinas ja Jaapanis pakutavale kaitsele;
42. soovib olemasolevaid ELi VKEde keskusi laiendada üksnes nii, et seejuures võetaks nõuetekohaselt arvesse olemasolevate keskuste tulemuslikkuse hindamise järeldusi ja üldisi suuniseid; märgib, et need keskused toimiksid paremini koos vajadustele kohandatud ühiste abiliinidega ja ELi VKEde ühtsete kontaktpunktidenä kolmandates riikides; on seisukohal, et ELi algatused peaksid keskenduma valdkondadele, kus VKEd tegelikult tegutsevad;

43. nõuab VKEde prioriteetsete turgude selgemat määratlemist ELi kaubanduslääbirääkimiste päevakorra alusel; tuletab meelde, et prioriteetsed turud peaksid loomulikult hõlmama suure kasvupotentsiaaliga turge, nagu BRIC-riigid, kuid arvesse tuleks võtta ka VKEde arusaamu rahvusvahelistumise võimalustest arenenud riikides ja naaberpiirkondades; on seepärast arvamisel, et sihtturgude kasv ja olemasolevate tugistruktuuride puudused on prioriteetsete turgude loetelu koostamise peamised kriteeriumid; soovib loetellu lisada mitmed ELi naaberriigid, eelkõige Lääne-Balkani riigid ja Vahemere piirkonna riigid või need, kellel on ELiga ühine piir, kuna enamik VKEsid ekspordib esmalt kaubanduspartneritele naaberriikides ja kuna ELi kaubandusel nende riikidega on asjaomaste riikide majanduskasvu ja stabiilsuse tagamisel oluline roll;
44. nõuab tungivalt, et komisjon tagaks VKEde konkreetsete vajaduste ja huvide esindatuse kõigil kaubanduslääbirääkimistel; märgib, et see tähendaks nende läbirääkimisvaldkondade määratlemist, kus probleemid mõjutavad suuremal määral VKEsid kui muid ettevõtete kategooriaid, ning neile keskendumist kolmandate riikidega peetavate kaubanduslepingute läbirääkimisprotsessis; toetab mitmepoolse raamistiku reformi, et kaasata VKEd ka WTO juures ning tagada neile kiirem vahekohtu pidamine ja vaidluste lahendamine;
45. rõhutab, et investeerimine välismaal on VKEde jaoks rahvusvahelistumise kõige keerulisem vorm; soovib juhtudel, kui EL edaspidi kahepoolsete investeerimislepingute üle läbirääkimisi peab, võtta arvesse VKEde vajadusi suurema turvalisuse järele seoses oma välismaiste otseinvesteeringutega;
46. peab VKEde paremat, vähem kulukat ja kiiremat juurdepääsu dumpinguvastastele menetlustele põhiliseks vahendiks, millega kaitsta VKEsid kaubanduspartnerite ebaausate kaubandustavade eest; kutsub komisjoni üles võtma seda küsimust ELi kaubanduse kaitsemeetmete reformimisel nõuetekohaselt arvesse;
47. kiidab heaks kahepoolsetes vabakaubanduslepingutes ette nähtud algatused ettevõtjatevaheliste kontaktide tugevdamiseks; tuletab meelde, et eksportturgudele siseneda soovivate VKEde jaoks on oluliseks tõkkeks raskused potentsiaalsete klientide leidmisel ja nendega kontaktide loomisel, samuti ka usaldusväärsete tarneahelate sisseseadmisel ning et eeskätt väiksemad ja mikroettevõtted sõltuvad välismaal kaupade müümisel vahendajatest;

2. Halduskoormus

Reguleeriv lähenemisviis

48. väljendab heameelt selle üle, et 2012. aasta eesmärgiks seatud halduskoormuse vähendamine on saavutatud, kuid on veendunud, et saavutada on võimalik veel väga palju; nõuab tungivalt, et komisjon vaataks läbi olemasolevad õigusaktid ning esitaks uue ja ulatusliku vähendamiseesmärgi kooskõlas Euroopa väikeettevõtlusalgatusega ja selle põhimõttega „kõigepealt mõtle väikestele”; on seisukohal, et see peaks olema üldine eesmärk, kus võetak arvesse eesmärgi kindlaksmääramise järel vastu võetud uusi õigusakte; soovib, et uus eesmärk peaks olema mõõdetav ja tõendatav ning andma kvalitatiivset kasu, näiteks vähendades VKEdelt nõutavate dokumentide arvu ja tagades, et VKEdele ei määrata dokumentide esitamiseks ebarealistlikke tähtaegu; on veendunud, et sõltumatute huvirühmade kõrgetasemeline tööriühm peaks saama niisuguse

vähendamiseesmärgi poole liikumisel keskse ja püsiva rolli;

49. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles jõudma kokkuleppele, mis võimaldab VKEdel tegutseda kõikjal Euroopas, ja muutma nende ideed äriks kasulikuks, tagades neile parema juurdepääsu turgudele ja vähendades bürokraatiat;
50. peab kahetsusväärseks komisjoni VKE-testide pealiskaudset ja ebaühtlast läbiviimist; nõuab tungivalt, et VKE-testid oleksid kindla peatükina süstemaatiliselt kaasatud mõjuhinnangusse; palub komisjonil selgitada, miks ei korraldatud seoses isikuandmete kaitse paketiga nõuetekohaseid VKE-teste, ning võtma kiireid ja konkreetseid meetmeid tegemata jäänud töö heastamiseks;
51. pooldab kindlalt seisukohta, et tugevdatud VKE-testis tuleb tähelepanu koondada mikroettevõtetele, ning juhib tähelepanu sellele, et praegu jäetakse mikroettevõtjad juba kavandamisetapis kõigist õigusaktide sätetest välja; on siiski veendunud, et erandit võiks kohaldada ainult siis, kui VKE-test näitab, et mikroettevõtete erivajadusi ei ole võimalik täita kohandatud lahenduste ega kergema korra abil; nõuab seetõttu mikroettevõtete mõõtmise lisamist VKE-testile, et kõiki võimalusi süstemaatiliselt hinnata; tuletab meelde, et erandid ega kohandatud lahendused ei tohiks mõjutada ELi põhilisi tervise- ja tööhutusnõudeid, töötajate põhiõigusi ega liidu keskkonnateemaliste õigusaktide peamisi põhimõtteid; rõhutab, et kui mikroettevõtted on õigussätte kohaldamisalasse täielikult kaasatud, peaksid VKE-testi tulemused nende kaasamise põhjusi selgelt näitama;
52. rõhutab vajadust muuta ELi õigusaktide riiklikku õigusesse ülevõtmine tõhusamaks; palub komisjonil õigusakte rohkem ühtlustada, et vähendada liigpüüdlikku rakendamist ja VKE-testi süstemaatilisemat kasutamist; palub komisjonil hinnata, millises ulatuses oleks võimalik kohaldada ELi õigusaktide nõuetekohase rakendamise kontrollnimekirja¹ nõuet liikmesriikidele nii, et sellest ühtsele turule kasu oleks;
53. nõuab tungivalt, et valitsused kohaldaksid äriühingu üldjuhtimise sätete eeskujul „täida või selgita” põhimõtet; rõhutab, et selle käsituse järgi peaksid valitsused täpsemalt põhjendama, miks nad rakendavad lisaks nõutud ELi õigusaktidele veel täiendavaid õigusakte;
54. peab kahetsusväärseks, et vaid mõned liikmesriigid kohaldavad riiklikus otsustamisprotsessis süstemaatiliselt VKE-testi; palub komisjonil esitada ettepanek, mis käsitleb miinimumnõudeid, sh suuniseid VKE-testi rakendamise kohta riiklikul tasandil, tuginedes komisjoni kohaldatud VKE-testi ning riikliku tasandi testide tulemusel kujunenud parimatele tavadele, ning kutsub nõukogu üles seda ettepanekut toetama;
55. nõuab kehtivate ELi õigusaktide toimivuskontrolli, et kaotada ebajärjekindlus ning aegunud või ebatõhusad eeskirjad;
56. nõuab kontrollimise raames selliste valdkondade tuvastamist, kus on ülemäärast koormamist, ebajärjekindlust või ebatõhusaid õigusakte, millel on negatiivne mõju VKEdel; palub komisjonil tagada, et tervishoiu-, ohutus-, võrdsus- ja sotsiaalsätete eesmärgid oleksid täidetud;
57. toetab tugevalt „one in, one out” põhimõtet ELi ühtse turu juhtpõhimõttena selle tagamiseks, et ei oleks võimalik kehtestada ühtki uut õigusakti, mis põhjustaks VKEdel kulusid, ilma et oleks kindlaks tehtud asjaomases valdkonnas kehtivad võrdse väärtusega

¹ Vastavalt halduskoormust käsitleva kõrgetasemelise töörühma soovitudele.

eeskirjad, mida on võimalik kehtetuks muuta;

58. nõuab VKEde saadikute võrgustiku rolli suurendamist, kuna see rikastab märkimisväärselt liikmesriikide ning riikliku ja Euroopa tasandi teabevahetust ja kooskõlastamist alates poliitika sõnastamisest kuni õigusaktide rakendamiseni; kutsub komisjoni ja liikmesriikide ametiasutusi üles tagama, et VKEde saadikud saaksid tegutseda sõltumatult ja tervikliku lähenemise alusel, kindlustamaks, et VKEde huve võetakse arvesse kõigis õigus- ja poliitikavaldkondades; nõuab kindlalt, et VKEde saadikud oleksid täielikult kaasatud VKE-testide menetlusse; nõuab ühtlasi tungivalt ELi VKEde ühendamise nimel tegutsevate kodanikuühiskonna organisatsioonide tugevdamist ning nõuab, et kodanikuühiskonna organisatsioonide vajadusi haldus- ja õigusloomeprotsessis arvesse võetaks;
59. rõhutab, kui oluline on sotsiaalpartneritega konsulteerimine riiklike meetmete kavandamisel, mis on suunatud VKEde tugevdamisele ning edendamisele;

VKE mõiste

60. võtab teadmiseks ELi ettevõtjatest juba üle 99% hõlmava VKE mõiste hindamise; palub komisjonil uurida, millist mõju avaldaks: a) paindlikkuse suurendamine ja kasvu pärssivate tegurite vähendamine (nt pikendades üleminekuperioodi 3 aastani), b) käibe ja bilansi ülemäärade kohandamine majandusarenguga ja c) kõikide alamkategooriate üksikasjalikum eristamine;
61. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles looma ekspordi- ja imporditegevusele Schengeni õigustiku raames eraldi viisarežiimi;

Täiendavad meetmed

62. rõhutab, et ühtne turg on parim vahend VKEde jaoks soodsaima ettevõtluskeskkonna loomiseks; peab kahetsusväärseks, et paljudes valdkondades ei vasta see tegelikkusele, eriti mis puutub digitaalsesse mõõtmesse; kutsub seetõttu komisjoni üles nõudma digitaalse ühtse turu rakendamist 2015. aastaks, sealhulgas toetades lairibataristu ja -tehnoloogia arendamist, et kohustada liikmesriike rakendama ja kohaldama kehtivaid õigusakte ning esitama vastavate siseturgu käsitlevate õigusaktide puudumise korral asjakohaseid ettepanekuid, eelkõige sihiga vähendada tegutsemiskulusid ja bürokraatiat;
63. kutsub komisjoni üles kiirendama ELi piirkondade ühendamist kiiresse lairibavõrku, et tagada VKEde võimalikult suur osalus siseturu digitaliseerimisel;
64. mõõnab, et pilvandmetöötlus võib märkimisväärselt suurendada VKEde tõhusust ja tootlikkust; kutsub seetõttu komisjoni üles kujundama üleeuroopalise pilvandmetöötluse võrgustikku, mis on avatud pilvandmetöötlusele üle kogu maailma;
65. kahetseb, et EL, kus kiudoptilise kaabli kaudu toimib vaid 2% internetiühendusest, jääb selle poolest teistest juhtivatest majandusriikidest, näiteks Jaapanist ja Lõuna-Koreast maha; nõuab seetõttu, et liikmesriigid ja komisjon kiirendaksid ülikiire lairibauhenduse levikut ja kasutuselevõtmist;
66. tunnistab, et e-kaubandus on vahend, mis avardab nende VKEde võimalusi, kes soovivad

siseneda uutele turgudele ja laiendada oma kliendibaasi; kutsub seetõttu komisjoni üles lihtsustama piiriülest e-kaubandust, näiteks luues usaldusväärse, turvalise ja tõhusa veebipõhise maksesüsteemi;

67. rõhutab, et piiriülese kaubavahetuse suurendamiseks on ELil on hädasti vaja pakkuda VKEdele ja ettevõtjatele kindlustunnet ja vahendeid interneti teel kauplemiseks; nõuab seetõttu litsentsimissüsteemide lihtsustamist ja tõhusa autoriõiguseraamistiku loomist;
68. kutsub komisjoni üles ergutama teenuste vaba liikumist teenuste direktiivi reguleerimisala laiendamise ja täieliku rakendamise kaudu, et pakkuda VKEdele ja ettevõtjatele reaalsel võimalust laiendada teenuseid ja tooteid ning müüa neid ELi 500 miljonile tarbijale;
69. õhutab liikmesriike kasutama e-halduse eeliseid ja rakendama vastavaid lahendusi;
70. ergutab komisjoni peasekretariaati koostöös ettevõtjate ühenduste ja muude sidusrühmadega looma iga-aastast volinike kolleegiumi autasu, et tunnustada komisjoni liiget ja/või liikmesriiki, kes on Euroopa poolaasta raames kõige tõhusamalt ja edukamalt rakendanud põhimõtet „kõigepealt mõtle väikestele”;
71. nõuab ELi õigusaktide lihtsustamist VKEde tarbeks ja nende õigusaktide kättesaadavamaks muutmist; märgib, et pahatihti võivad ELi programmid olla VKEdele kasutamiseks liiga bürokraatlikud;
72. rõhutab, et on vaja rakendada ja kohaldada ulatuslikke lihtsustamismeetmeid, sealhulgas lihtsustatud väljamaksete tegemise meetodeid, et aidata VKEdele osaleda ELi rahastatavates programmides;

3. Tööstuse ja VKEde konkurentsivõime tugevdamine

73. avaldab heameelt komisjoni teatise üle „Tööstuspoliitika: suurendades konkurentsivõimet” (COM(2011)0642) ning konkurentsivõime tagamist käsitleva komisjoni töödokumendi üle (SEC(2012)91);
74. võtab teadmiseks, et komisjon on hakanud rakendama konkurentsivõime kontrollimist ja õigusaktide järelhindamist; nõuab kindlalt eespool nimetatud põhimõtete järjekindlat ja põhjalikku kohaldamist, sealhulgas juhtudel, kui ELi õigusaktide ülevõtmist käsitlevate sätete muutmise (näiteks heitkogustega kauplemise eeskirjade muutmise) avaldab mõju tööstuse konkurentsivõimele; palub komisjonil esitada korrapäraselt aruandeid selles valdkonnas saavutatud edu kohta;
75. on seisukohal, et ettevõtluse ergutamiseks tuleks kohalikke kodanikuühiskonna ettevõtteid kaasates korraldada piirkondlikke kampaaniaid, kus parimate tavade tutvustamise ja edukate ettevõtjate osalusel korraldatud ümarlaudade kaudu tutvustatakse ettevõtluskultuuri;
76. rõhutab, et vabakaubandus ja juurdepääs maailmaturule on oluline töökohtade loomise ja majanduskasvu tegur, mis võimaldab Euroopa VKEdele kujuneda maailmas juhtivaks jõuks; rõhutab, kui tähtsad on seetõttu edukad kaubanduslääbirääkimised, kuna need aitavad veelgi vähendada õiguslikke kaubandustõkkeid, mis avaldavad ebaproportsionaalset mõju just VKEdele;
77. tunneb heameelt selle üle, et komisjon on oma strateegiates ja teatistes tunnistanud töötleva tööstuse tähtsust ELi kestliku kasvu tagamisel ja tööhõive suurendamisel; kordab

vajadust integreeritud tööstuspoliitika järele, mis põhineks sotsiaalse turumajanduse põhimõtetel ja toetaks üleminekut jätkusuutlikule, ressursitõhusale ning vastupidavale majandusele;

78. juhib tähelepanu sellele, kui oluline on kaasata VKEsid kohalikul ja piirkondlikul tasandil energiatõhususe- ja keskkonnakavadesse, kuna osalemine nendes valdkondades suurendab märkimisväärselt ärivõimalusi;
79. mõnab, et selleks, et liikmesriigid saavutaksid strateegias „Euroopa 2020” sisalduvad innovaatilise, aruka ja kaasava Euroopa eesmärgid, peavad nad arvesse võtma VKEsid ja mikroettevõtteid ning hõlbustama niisuguste ettevõtete loomist, kuna neil on tohtu potentsiaal suurendada tööhõivet, eriti noorte tööhõivet, ning seeläbi vähendada vaesust ja sotsiaalset tõrjutust; märgib, et füüsilisest isikust ettevõtjaks hakkamine ja mikroettevõtte asutamine võib olla hea ja paindlik lahendus, eriti naistele;
80. märgib, et VKEdel on tähtis osa, sotsiaalse stabiilsuse, sotsiaalse ühtekuuluvuse ja kaasatuse saavutamisel eelkõige negatiivse demograafilise arenguga piirkondades; palub, et komisjon ja liikmesriigid toetaksid VKEsid niisuguse töökliima loomisel, mis ergutaks töötajaid täitma tööõiguse, töötajate kaitse ja tervishoiu nõudeid, mis samuti aitaks vaesust vähendada ja sotsiaalset heaolu suurendada;
81. rõhutab, et tuleks edendada lihtsamat juurdepääsu mikrokrediidile Euroopa mikrokrediidirahastu kaudu ning selle vahendi edasiarendamist 2014.–2020. aasta sotsiaalsete muutuste ja innovatsiooni programmi ja Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) raames, et eelkõige sotsiaalselt nõrgematest elanikkonnarühmadest pärit mikroettevõtete asutajatel oleks juurdepääs sobivatele rahastamisvahenditele; kutsub sellega seoses komisjoni üles lisama Euroopa Investeerimisfondi hallatavate rahastamisvahendite hulka eriviiteid ühistute kohta;
82. märgib, et piiriüleste teenuste puhul võib tervikteenust pakkuv teeninduskoht koos tööturu osalistega pakkuda terviklikku teavet töötingimuste kohta sihtriigis, kus teenuseid kavatakse osutada;
83. arvab, et ettevõtlus ja VKEde konkurentsivõime suurendamiseks ning majanduskasvuks sobivate tingimuste loomine, sealhulgas taristutesse, nt keskkonnasõbralikku taristusse investeerimise teel, võib oluliselt hõlbustada majanduskriisist väljapääsemist; rõhutab vajadust ergutada ettevõtluspotentsiaali seal, kus tegevust alustavate VKEde arv on kõikides ühiskonnakihtides keskmisest väiksem, samuti konkreetsete sihtrühmade, eelkõige noorte ja naiste puhul;
84. on veendunud, et finantsturgude määruse läbivaatamine peaks suurendama VKEde võimet kapitaliturgudel rahalisi vahendeid hankida, et vähendada oma sõltuvust pangalaenudest;
85. on veendunud, et VKEsid tuleks käimasolevas struktuurifondide reformis tõsisemalt arvesse võtta, kui see on asjakohane ja parandab piirkondlikke majanduskasvu raamtingimusi ning loob koostoiimet muude ELi programmide ja algatustega; on veendunud, et tuleb vähendada bürokraatiat, näiteks proportsionaalsete ettevõtete auditeerimis- ja aruandlusstandardite vastuvõtmise ning ühiseeskirjade kehtestamise kaudu kõikidele fondidele ja programmidele finantsmääruse läbivaatamise raames;
86. kutsub liikmesriike üles hilinenud maksete direktiivi võimalikult kiiresti siseriiklikku õigusesse üle võtma, et võimaldada VKEdele praeguses majanduskriisis täiendavat likviidsust;

87. nõuab tõhusamaid, lihtsamaid ja paremini kooskõlastatud ELi õigusakte, mis käsitlevad eelkõige rahvusvahelistumise plaanidega VKEde juurdepääsu laenu- või riskikapitalile;
88. nõuab tõhusaid tagatise VKEde laenuportfellidele, võttes arvesse suuremaid kapitalinõudeid pankadele Basel III järelevalve rakendamise raames ja finantsvõimenduse vähendamist mitmetes pankades, arvestades samas ka finantsteenuste õigusaktide kogumõju;
89. rõhutab, et ELi tegevus VKEde valdkonnas ei asenda, vaid täiendab liikmesriikide ja piirkondade tegevust ja on mõeldud kohalikke jõupingutusi võimendada vastavalt põhimõttele „rohkem rohkema ja vähem vähema eest”, mille kohaselt liikmesriigid, kes VKEsid rohkem toetavad, peaksid ka ELilt rohkem toetust saama; nõuab seetõttu tungivalt, et liikmesriigid rakendaksid ettevõtluse jätkuvaks toetamiseks stiimulitel põhinevaid suuremate eesmärkidega tegevuskavasid; nõuab, et niisugused tegevuskavad hõlmaksid meetmeid, mis parandavad rahastamisvahendite kättesaadavust ja turulepääsu, lihtsustavad haldusnõudeid ning aitavad suurendada ettevõtlusalase hariduse osakaalu koolide õppekavades kõigil tasanditel; on seisukohal, et nimetatud meetmed peaksid toetama erasektori algatuse, nt pankade ja raamatupidajate partnerlust, mis aitab vähendada väikelaenu saamisega kaasnevat vajalikku viivitusi; soovib õpilastele korrapäraselt korraldada piirkondlikul tasandil rakenduslikke olümpiaade, kus lisaks teoreetilistele teadmistele hinnatakse ka ettevõtlikkust;
90. toetab erasektori algatuse, mille eesmärk on lihtsustada VKEde, sealhulgas mikroettevõtjate juurdepääsu rahastamisvahenditele, nt pankade ja raamatupidajate partnerlust, mille abil oleks võimalik vähendada väikelaenu saamiseks kuluvat aega 15 päevani (väiksema kui 25 000 euro suuruse laenu korral); on seisukohal, et sellised partnerlused on mikroettevõtjate jaoks kasulikud, sest ühest küljest saavad raamatupidajad kõik vajalikud finantsdokumendid ette valmistada ja pangale elektrooniliselt saata ning anda teatava tagatise mikroettevõtjate väljavaadete kohta, ning teisest küljest panevad pangad standardsed rahastamisaotlused internetti ja esitavad tagasilükkamise korral ka põhjendused;
91. kutsub komisjoni üles uurima uusi ettevõtjate ja idufirmadele vahendite kogumise algatuse, näiteks ühisrahastamisprojektid, et hinnata nende kasu VKEdele ja otsustada, kas neid tuleks edendada; ühtlasi juhib tähelepanu vajadusele hinnata, kas niisuguse tegevuse korraldamiseks oleks vaja ELi õigusraamistikku;
92. palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada järgmises mitmeaastases finantsraamistikus VKEde parem juurdepääs Euroopa rahastamisvahenditele, mis peaks parandama ka nende juurdepääsu siseturule;
93. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles lihtsustama innovaatiliste alustavate ettevõtete investeerimisvõimalusi, kõrvaldades takistused, mis pidurdavad kogu ELi hõlmava riskikapitalituru kujunemist;
94. juhib tähelepanu sellele, et on vaja teadvustada ja kõrvaldada takistused, mis ei lase mikroettevõtetel kujuneda VKEdeks ja ei võimalda VKEdele edasi areneda;
95. nõuab tungivalt, et komisjon aitaks kaotada lüngad VKEde teadmistes ja oskustes keskkonnahoidliku tehnoloogia, tavade ja ärimudelite vallas; juhib tähelepanu sellele, et tuleb tegutseda, et välja selgitada, milliseid oskusi vajatakse, ja kaotada tööturu lüngad hariduse ja kutsehariduse strateegiate ning VKEdele suunatud koolituse ja oskuste

arendamise programmide koostamise abil;

96. on veendunud, et tulevase VKEde konkurentsivõime programmi, programmi „Horisont 2020” ning struktuurifondide programmi raames tuleb järgmises mitmeaastases finantsraamistikus eraldada piisavalt vahendeid, et julgustada VKEsid ressursitõhusale ja kestlikule uuendustegevusele ning töökohtade loomisele;
97. nõuab, et VKEde jaoks mõeldud toetusprogrammide, näiteks ettevõtete ja VKEde konkurentsivõime programmi toetuseks loodaks uued finantsinstrumendid, kusjuures võetaks arvesse mitte ainult VKEde varalist seisut, vaid ka nn immateriaalset vara, nii et laenu andmisel tunnustataks ka VKEde intellektuaalset kapitali; nõuab kõrgete eesmärkidega eelarve eraldamist VKEde rahastamisvahendile programmi Horisont 2020 raames, mis pakub sihipärast toetust uuenduslikele ja suure kasvupotentsiaaliga VKEdele; on veendunud, et rahastamisvahendit tuleks pakkuda ühtse konkreetse struktuuri kaudu, mida on kohandatud VKEde vajadustega;
99. toonitab, et finantskorraldusvahendite potentsiaali tuleks edasi arendada, et võimaldada kvalitatiivsete strateegiliste projektide väljatöötamist ning erakapitali ja erasektori toimijate, eeskätt VKEde osalemist üleeuroopalistes projektides; juhib tähelepanu asjaolule, et finantskorraldusvahendite ülemäärase keerukuse tõttu kasutatakse neid praegu liiga vähe, mistõttu arutelu nende juhtimise üle on äärmiselt aktuaalne;
100. rõhutab, et tuleks jätkata struktuurifondide rahastamisvahendite kaudu VKEde rahastamist omakapitali, tagatiste ja sooduslaenude näol, ning toonitab, et keerukaid haldusmenetlusi, eriti riigi tasandil, tuleks lihtsustada ning tuleks vältida juhtimis- ja vahendusasutuste märkimisväärsed erinevusi sätete kohaldamisel;
101. palub komisjonil välja töötada VKEde konkurentsivõimelise maksustamise juhised ning ergutada liikmesriike oma maksustamiskavasid kohandama, et vähendada uute ettevõtjate mittepalgalisi tööjõukulusid ning võimaldada neil hoida suurem osa teenitud kasumist ettevõttesse taasinvesteerimiseks; on seisukohal, et nimetatud juhised peaksid põhinema parimatel tavadel ja hõlmama katseprojekte;
102. nõuab suuremaid jõupingutusi vastastikuse tunnustamise rakendamisel, et lihtsustada VKEde piiriülest tegevust; nõuab käibemaksu teeninduskeskuse loomist, mis võimaldaks ettevõtjatel täita oma äritegevusalaseid kohustusi päritoluriigis;
103. kutsub komisjoni üles julgustama liikmesriike looma kõigi rahastamisvormide jaoks võrdseid võimalusi; märgib, et vaja on kiireloomulisi meetmeid, et ettevõtted ei sõltuks enam nii palju võlast; toetab maksuneutraalsuse loomist omakapitali ja võla vahel;
104. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid edendaksid VKEde järjepidevust ettevõtete üleminekut toetava õiguskeskkonna kaudu; soovib kõrvaldada maksualased takistused (pärandimaks, kinkemaks jne), mis võivad seada ohtu pereettevõtete järjepidevusele;
105. rõhutab vajadust madalamate maksude järele tööjõu ja investeeringute valdkonnas;
106. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma konkreetseid meetmeid Euroopa sotsiaalse ettevõtluse edendamiseks, eelkõige parandades juurdepääsu avaliku ja erasektori rahastamisvahenditele, vähendades sugudevahelist palgadiskrimineerimist, toetades töö ja eraelu ühitamise meetmeid, edendades oskustöötajate liikuvust ja tunnustamist ning parandades ettevõtete sotsiaalse vastutuse teemalise nõustamise kvaliteeti ja kättesaadavust VKEde jaoks; kutsub komisjoni ja liikmesriike võtma erimeetmeid

Euroopa sotsiaalse ettevõtluse edendamiseks, eelkõige parandades juurdepääsu avaliku ja erasektori rahastamisvahenditele ning edendades oskustöölise ja praktikantide liikuvust ja tunnustamist; sellegipoolest ei tohiks sellega kaasneda headeks ja halbadeks ettevõtjateks liigitamine;

107. rõhutab usaldusväärse toorainega varustamise tähtsust ka keskmise suurusega tööstusettevõtete jaoks; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma konkreetseid meetmeid, et tagada kestlik toorainega varustamine ja suurendada toormetõhusust, tagades eelkõige vaba ja õiglase juurdepääsu toorainetele, millega kaubeldakse rahvusvahelisel tasandil, ning suurendades ressursitõhusust ja taastöötlemist, võttes arvesse kulude ja tulude suhet;
108. kutsub Euroopa Ülemkogu üles säilitama järgmisel programmiperioodil ühtekuuluvuspoliitika eelarvet, sest struktuurifondid ja Ühtekuuluvusfond kujutavad endast ELi kõige tõhusamaid kasvu ja töökohtade loomise vahendeid, millega suurendatakse Euroopa majanduse konkurentsivõimet ja toetatakse VKEsid;
109. kutsub liikmesriike üles ergutama eri liiki VKEde arengut ja konkurentsivõimet ning vastama kohandatud konkreetsete meetmete abil nende erivajadustele; rõhutab, kui olulise panuse annavad Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF) ja Ühtekuuluvusfond transpordi-, energia-, keskkonna- ja lairibataristu arengusse ja parandamisse, aidates seeläbi kaasa soodsa ettevõtluskeskkonna loomisele, mis ergutab investeerima ning suurendab konkurentsivõimet; rõhutab vajadust edendada ettevõtlust ja suurendada VKEde toetamist, kuna need on majanduse konkurentsivõime turgutamisel äärmiselt olulised;
110. rõhutab vajadust vahetult VKEdele suunatud ELi, siseriiklike ja piirkondlike poliitikasuundade ja rahastamisvahendite parema kooskõlastatuse ja koostoime järele; juhib tähelepanu asjaolule, et VKEde toetamiseks mõeldud algatused ja rahastamisvahendid peaksid olema ühtsemad ning üksteist täiendama; rõhutab vajadust vähendada killustatust ning konsolideerida ja edendada VKEde rahalise toetuse skeeme, et tagada vahendite suurem ühiskasutus ja kooskõlastatus Euroopa, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil; rõhutab, et konkurentsivõimet suurendab ka see, kui VKEdesse investeerimisel ja nende toetamisel arvestatakse piirkondliku eripäraga;
111. on seisukohal, et ERFist VKEde jaoks vahendite eraldamise eesmärk on suurendada kõikides liidu piirkondades konkurentsivõimet ning saavutada ühtekuuluvuspoliitika eesmärkidele vastav majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne areng;
112. toonitab, et struktuurifondide ja eelkõige ERFi toetus on uuenduslike VKEde konkurentsivõime ja eriti nende rahvusvahelistumise seisukohalt äärmiselt oluline, ning rõhutab, et seetõttu tuleks toetuse aluseks olevaid valikukriteeriume tõlgendada võimalikult laialt; kutsub piirkondi üles kasutama oma rakenduskavade toetamiseks neile määrustega ettenähtud võimalusi;
113. rõhutab, et VKEdes uute töökohtade loomise ergutamiseks tuleb ettevõtetele pakkuda rahalisi stiimuleid;
114. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa territoriaalse koostöö programmidega toetatakse võrgustike rajamist ning teadmiste ja oskusteabe vahetamist Euroopa eri piirkondade organisatsioonide vahel ning neist programmidest võiks kasu olla ka uute ettevõtlusvõimaluste loomisel;

115. on seisukohal, et struktuurifondid ja eeskätt Euroopa Sotsiaalfond aitavad oluliselt kaasa teadmiste ja oskuste omandamisele, võrgustike loomisele ning heade tavade vahetamisele; on veendunud, et investeerimine inimkapitali ja koostööprojektidesse aitab märgatavalt tõsta Euroopa VKEde konkurentsivõimet;
116. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

SELETUSKIRI

SISSEJUHATUS

ELis on ligikaudu 23 miljonit väikest ja keskmise suurusega ettevõtjat (VKEd), kes moodustavad 99% kõigist äriühingutest.

Ühtekokku annavad VKEd tööd umbes 75 miljonile inimesele (70% kõigist ELi töökohtadest). Aastatel 2002–2010 moodustasid kõigist uutest töökohtadest 85% VKEde loodud töökohad. Need andmed näitavad, kui suurt mõju avaldavad VKEd ELi majandusele, ning väljendavad selgelt, et poliitikakujundajad peavad otsima võimalusi selle valdkonna kiire arengu rakendamiseks ELi ühiskonna hüvanguks laiemalt. Vaid juhul, kui ELil õnnestub tugevdada VKEde konkurentsivõimet ning kui liit võtab meetmeid VKEdele muret tekitava halduskoormuse vähendamiseks, suureneb Euroopa ettevõtjate arengupotentsiaal ning ELi majandus hakkab taas kasvama.

Tööstus on Euroopa majanduses väga tähtsal kohal. Töötlev tööstus annab 25% ELi erasektori töökohtadest ning moodustab 80% erasektori teadus- ja arendustegevusest.

Raportöör peab käesoleva raporti aluseks olevaid dokumente, st VKEde regulatiivse koormuse vähendamist käsitlevat aruannet ja kahte komisjoni teatist, millest esimene käsitleb VKEde rahvusvahelistumist ja teine Euroopa konkurentsivõimet,¹ positiivseks ja arukaks sammuks 2008. aasta majanduskriisist toibumise suunas. Algatusraport jagatakse kolmeks osaks, millest igaüks osutab ühele eespool nimetatud komisjoni ettepanekule.

TÖÖSTUSE NING VÄIKESTE JA KESKMISE SUURUSEGA ETTEVÕTJATE KONKURENTSIVÕIME TUGEVDAMINE

Peaaegu kõik osapooled on ühel nõul selles, et kui EL soovib kriisist toibuda, tuleb suurendada igas suuruses ettevõtjate konkurentsivõimet. Selleks on vaja uute ideede sündi ja uute ettevõtete teket soosivat keskkonda. Euroopas ei ole taoline ettevõtjasõbralik keskkond välja kujunenud muu hulgas seetõttu, et tööstuspoliitika on liikmesriigiti väga erinev. Tegelikult on aga strateegias „Euroopa 2020” nõutud jätkusuutliku kasvu saavutamise ja majanduse arengule tõuke andmise seisukohast tähtis ning vajalik, et liikmesriikide tööstuspoliitika oleks ühtne ja koordineeritud ning et ELi tööstussüsteemis viidaks läbi struktuurilised muudatused.

Komisjoni teatis „Tööstuspoliitika: suurendades konkurentsivõimet” on uus iga-aastane algatus, milles keskendutakse just liikmesriikide konkurentsivõime küsimusele ja käiakse välja ideid selle kohta, mida annaks olukorra parandamiseks ELi tasandil ette võtta, ning selle eesmärk on kindlaks teha need valdkonnad, mille areng aitaks kaasa strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisele. Asjaomasteks valdkondadeks peetakse järgmisi: 1)

¹ Teatis „Tööstuspoliitika: suurendades konkurentsivõimet”.

Teatis „Väike ettevõtte, suured ideed – uus partnerlus, et aidata VKEdel saada osa ülemaailmsetest võimalustest”. Komisjoni aruanne nõukogule ja Euroopa Parlamendile: „VKEde regulatiivse koormuse vähendamine. ELi õigusaktide kohandamine mikroettevõtjate vajadustele”.

majanduse struktuursed muudatused, 2) tööstuse innovatiivsus, 3) jätkusuutlikkus ja ressursitõhusus, 4) majanduskeskkond, 5) ühtne turg ja 6) väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad.

Raportöör kiidab heaks eespool nimetatud komisjoni teatise ning väljendab rahulolu seoses sellega, et töötleva tööstuse tähtsust Euroopa Liidu jätkusuutliku majanduskasvu ja tööhõive tagamisel on tunnistanud näiteks strateegias „Euroopa 2020” ja teatises integreeritud Euroopa tööstuspoliitika kohta. Raportöör jagab komisjoni teatises välja toodud üldiseid seisukohti, kuid oleks eelistanud, et komisjoni dokumendis oleks põhjalikumalt käsitletud ka konkurentsivõime kontrollimist ja tööstust mõjutavate õigusaktide järeelhindamist.

Raportööri arvates peaks EL investeerima sellistesse tegevuskavadesse, mille eesmärk on tutvustada Euroopa Liidu kodanikele ettevõtlust ja selle võimalusi kui töötamise alternatiivi iseäranis noortele, naistele ja rändajatele. Vaid ELi ettevõtluskultuuri edendamine ning rohkemate noorte huvi äratamine ettevõtluse vastu näiteks sihtotstarbeliste programmide ja selliste algatuste abil, nagu VKEsid soosivad maksustamiskavad ja maksusoodustused, aitaksid inimestel üle saada ebaõnnestumise hirmust ning julgustaks neid oma ettevõtet asutama või laiendama. Selle loomulikuks tagajärjeks on uute töökohtade teke, suurem innovatiivsus ning kõikide ettevõtjate majanduslik kasv sõltumata sellest, kas tegemist on tööstuse, teenuste või sotsiaalvaldkonnas tegutseva ettevõtjaga. Just seda Euroopa vajabki.

VÄIKE ETTEVÕTE – SUURED IDEED

Vaid 25% ELi VKEdest on tegelenud rahvusvahelise ettevõtlusega ühtse turu piires ning ainult 13% on tegutsenud rahvusvaheliselt väljaspool ELi. Oma kodanike tööhõive ja heaolu tagamiseks peab EL leidma uusi majanduskasvu allikaid ning ergutama seega VKEde rahvusvahelistumist. Ettevõtjate kasvuvõimalused väljapoole ELi ning iseäranis uutesse kiiresti areneva majandusega riikidesse on suured, ent samas ei tohiks Euroopa VKEde rahvusvahelistumise potentsiaali ka üle hinnata, sest paljud väikeettevõtjad on seotud kohaliku äritegevusega.

Muu hulgas kuulub põhjuste hulka, miks paljud VKEed ei kasuta võimalust laiendada oma tegevust väljapoole ELi, loendamatu hulk takistusi, millega VKEed kokku puutuvad, püüdes jõuda maailmatasule. Keerulised tollieeskirjad, ebaselged tehnilised nõuded ja standardid, juurdepääsu puudumine turuga seotud teabele ning raskused võimalike klientide määratlemisel ja õigete koostööpartnerite leidmisel on vaid mõned näited asjaomaste takistuste kohta.

Seega on VKEde äritegevuse edendamine ja toetamine väljaspool ELi tähtis osa ELi üldisest konkurentsivõime tugevdamise strateegiast, mis on üldjoontes kindlaks määratud strateegiat „Euroopa 2020” käsitlevas juhtteatises tervikliku tööstuspoliitika kohta – läbi vaadatud Euroopa väikeettevõtlusalgatuses „Small Business Act”. Komisjoni teatise eesmärk on kavandada uus strateegia, mis aitab VKEdele luua uued võrdsed tingimused väljaspool ELi asuvatel turgudel tegutsemiseks.

Raportöör pooldab komisjoni ettepanekus sätestatud strateegia struktuuri ja enamikku teatises ette nähtud meetmetest, kuid on veendunud, et tõhususe suurendamiseks peaks komisjon

käsitlenema mõlemat rahvusvahelistumise mõõdet, st nii eksporti kui ka importi, ning märgib, et teist mõõdet ei ole komisjoni dokumendis piisavalt rõhutatud.

Raportöör toetab iseäranis kohaldamisala laiendamist, Euroopa ettevõtlusvõrgustiku kasutamist ning sellise uue mitmekeelse veebiportaali loomist, mis annaks täpsemat teavet esmatähtsate turgude ning erinevate toetavate teenuste üksikasjade kohta. Eriti tähtsaks peab raportöör aga ELi ja riiklikul tasandil olemasolevate vahendite koordineerimist ning seda, et need ei kattuks. Siinkohal on eriti oluline avaliku sektori rahastamisvahendite kasutamise ratsionaliseerimine.

Sellega seoses kiidab raportöör heaks komisjoni ettepaneku kaardistada paljud kohaliku, piirkondliku, riikliku ja ELi tasandi toetuskavad. Ühtlasi usub raportöör, et kaardistamine saab olema tõhus ainult juhul, kui selle käigus hinnatakse olemasolevate toetuskavade tõhusust, mitte ei analüüsita pelgalt seda, mida need kavad endast kujutavad.

Strateegia kaks tähtsat elementi on VKEdele jagatav teave ja VKEde vaheline koostoime, mida tuleks edasi arendada, kui EL soovib päriselt suurendada oma VKEde esindatust maailmaturul. Sellest tulenevalt toetab raportöör ideed tugevdada VKEde ja muude partnerite vahelisi olemasolevaid koostöö- ja partnerlusvorme ning luua nende kõrvale uusi.

Raportöör soovib, et komisjon „Erasmus noortele ettevõtjatele” sarnaste programmide väljatöötamist ja tugevdamist ning uuriks võimalusi luua uusi programme, mis annaksid andekatele ettevõtjatele väljaspool ELi asuvates tippkeskustes kogemuste saamise ja kontaktide loomise võimaluse.

HALDUSKOORMUS

2007. aastal astus komisjon olulise sammu ELi õigusaktide lihtsustamise suunas, et vähendada ELi ettevõtjate halduskoormust 2012. aastaks 25% võrra. Võetud meetmed osutusid väga tulemuslikeks, kuna tegelikkuses vähenes halduskoormus tunduvalt rohkem kui eesmärgiks olnud 25%, st koguni 33% võrra.

2011. aastal, pärast seda, kui Euroopa Ülemkogu oli 2011. aasta juunis heaks kiitnud president Barroso ettepaneku, hakkas komisjon läbi töötama ühenduse õigustikku, et rakendada põhimõtet „kõigepealt mõtle väikestele” ning teha kindlaks VKEdele, iseäranis mikroettevõtjatele erandite tegemise ning koormuse vähendamise võimalused. Sellega seoses nõuab raportöör komisjonilt tungivalt uue ja suurema sihi seadmist halduskoormuse vähendamiseks.

Raportöör rõhutab „kõigepealt mõtle väikestele” põhimõtte järgimise tähtsust ning vajadust kehtestada konkreetsed meetmed, et vähendada VKEde, iseäranis mikroettevõtjate regulatiivset koormust. Viimasele ettevõtjate kategooriale mõeldes soovib raportöör luua VKEde testi juurde kuuluv mikromõõde. Nende kõigist õigusaktide sätetest väljajätmist juba kavandamisetapis ei pea raportöör õigeks. Üldiselt on raportöör seisukohal, et praeguse VKE mõiste määratluse hindamise tulemusena ei tohiks määratlus väga palju muutuda (eeskätt töötajate arvuga seoses). Kõikide muutuste eesmärk peaks olema paindlikkuse suurendamine ja kasvusoovi pärssivate tegurite kõrvaldamine. Lisaks sellele ei ole VKE-test, mis iseenesest on hea mõte, osutunud tegelikkuses tõhusaks, kuna komisjon ei ole seda ühtlaselt rakendanud.

Samuti on VKE-testi oma riiklikku otsustusprotsessi integreerinud vaid vähesed liikmesriigid. Sellest tulenevalt usub raportöör, et VKE-testi süstemaatilise rakendamise kohta riiklikul tasandil tuleks kehtestada miinimumnõuded.

JÄRELDUSED

Asjaomased kolm komisjoni dokumenti on oluline samm ühtsema ja paremini koordineeritud ELi VKEde suhtes rakendatava poliitika suunas. Õigupoolest lahendavad need erinevaid probleeme, mis takistavad VKEsid oma täielikku potentsiaali kasutamast. Komisjoni võimuses on anda liikmesriikidele tegutsemiseks vajalikud ajendid ning olla Euroopa Liidu tasandil nõ koordinaatori rollis. Raportöör on veendunud, et komisjon on tulevikule mõeldes valinud õige tegutsemis-suuna, ning loodab, et uued strateegiad viiakse ellu nii kiiresti kui võimalik. Euroopa majanduse kriisist toibumine on veninud liiga pikale ja VKEed vajavad, et EL tegutseks kiiremini.

21.6.2012

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS(*)

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) konkurentsivõime ja ettevõtlusvõimaluste kohta
2012/2042(INI)

Arvamuse koostaja (*): Iuliu Winkler

(*) Menetlus kaasatud komisjonide osalusel – kodukorra artikkel 50

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et ainult 13 % ELi väikestest ja keskmise suurusega ettevõtjatest (VKEd) tegeleb kaubanduse ja investeerimisega kolmandates riikides; toetab komisjoni teatises „Väike ettevõtte, suured ideed” esitatud algatust edendada VKEde rahvusvahelistumist vastavalt Euroopa väikeettevõtlusalgatusele „Small Business Act” (2008);
2. rõhutab, et Euroopa väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEdele) avaldas ülemaailmne majandus- ja finantskriis eriti suurt mõju;
3. tuletab meelde, et rohkem kui suuremad äriühingud saavad VKEd rahvusvahelistumisest kasu parimate tavadega kokkupuutumise, ületoodangu parema vastuvõtuvõime, impordivõimaluste pakutava parema toorainete tarne ning seeläbi suurema konkurentsivõime kaudu kuni selleni, et eksportivad VKEd saavad järjepidevalt paremini hakkama kui nende mitte-eksportivad kolleegid ning toovad kogu majanduse ja tarbijate jaoks kaasa heaolu suurema tõusu;
4. ei poolda seisukohta, et ELi VKEde kaitsmine rahvusvahelise konkurentsi eest võiks aidata neil kasvada ja saada rahvusvahelisel tasandil paremini hakkama; on pigem veendunud, et EL peaks toetama positiivset tegevuskava, millest liidu VKEd saaksid kasu rahvusvahelistes läbirääkimistes, et vähendada vastastikku tõkkeid üleilmses plaanis

VKEde huve arvestades;

5. on seisukohal, et sama tähtis kui rahvusvaheliseks muutuda soovivate VKEde aitamine, on VKEde tõhus kaitsmine ELi partnerriikide ebaausate kaubandustavade eest; peab rahvusvahelistumist ja kaitset üleilmastumise protsessis ühe mündi kaheks pooleks;
6. rõhutab vajadust anda VKEdele sõna olemasoleva toetusraamistiku läbivaatamisel; nõuab, et VKEd koos Euroopa ettevõtlusvõrgustikuga ja Euroopa ettevõtjate organisatsioonidega kaasataks tihedalt läbivaatamise rakendamisse;
7. tunneb heameelt ettepaneku üle kaardistada ELi ja liikmesriikide VKEde rahvusvahelistumist toetavad struktuurid ja programmid; väljendab lootust, et sellele kauaoodatud algatusele järgnevad meetmed, millega tagatakse ühtlustatud lähenemisviis, mis on kooskõlas subsidiaarsuse, tulemuslikkuse ja tõhususe põhimõttega, et kindlustada töö mõistlikum jagamine avaliku sektori asutuste vahel ja vältida suurema bürokraatia loomist; rõhutab, et kõigi ELi algatuste puhul peab olema näha, et nad annavad selget lisandväärtust;
8. nõuab, et VKEde toetamine kujundataks iga äriühingu nõudmiste ja individuaalsete vajaduste järgi, sest VKEde profiil ja ärialsed vajadused on väga mitmekesised, sõltuvalt nende suuruselt, tööstussektorist, tegevusvaldkonnast ja geograafilisest asukohast; teeb sellega seoses ettepaneku luua VKEsid ja suuri Euroopa ettevõtjaid ühendav võrgustik, et VKEd saaksid kasu nende ettevõtjate asjatundlikkusest, ekspordivõimest ja innovatsioonialasest võimekusest;
9. ergutab komisjoni kaardistamisprotsessi käigus hindama, mil määral on Euroopa väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act” halduskorra lihtsustamisega seotud soovitusi ja ettepanekuid tegelikult rakendatud; palub komisjonil seejärel esitada ettepanek, millega sätestatakse liikmesriikide siduvad kohustused lihtsustada kõiki riiklikke menetlusi ja vähendada igasugust bürokraatiat, mis on seotud VKEde rahvusvahelistumise toetamise poliitikaga; palub komisjonil VKEsid paremini kaitsta ebaausa konkurentsi vastu kolmandatel turgudel, tehes selleks tihedat koostööd Euroopa väikeettevõtete ühenduste, kaubandus- ja tööstuskodade ning muude asjaomaste sidusrühmadega; tunnistab, et kõnealuse ettepaneku koostamisel tuleks täielikult austada liikmesriikide pädevusi, eelkõige ettevõtjatele pakutavate individuaalsete toetusmeetmete valdkonnas;
10. on veendunud, et suurem veebipõhine teabeportaal ja parem teadlikkus toetuskavadest võivad oluliselt suurendada rahvusvahelise haardega ELi VKEde arvu, eriti kui nende meetmetega kaasneb strateegia, mis on suunatud VKEdele, kes ei ole veel oma rahvusvahelist potentsiaali ära tundnud;
11. on seisukohal, et kuigi teatistes püütakse käsitleda VKEde raskusi kolmandates riikides ärivõimaluste leidmisel, ei rõhutada selles piisavalt, et VKEdele rahvusvahelistumise kohta juhiste ja ettepanekute esitamine ning stiimulite loomine on avaliku sektori soovitatav tegevussuund; on veendunud, et EL peaks ka liikmesriikidega kooskõlastatult juba olemasolevate algatuste lisandväärtust suurendades proaktiivselt toetama ja edendama strateegiliste sektorite VKEde arendamise stiimuleid, eriti suure lisandväärtusega ja tehnoloogiliselt arenenud tootmissektorites, millel on kiiresti areneva majandusega riikide

ees konkurentsieelis; rõhutab seepärast vajadust teha kindlaks potentsiaali omavad nišiturud, mida on juba hakatud lõimima muudesse ELi poliitikadokumentidesse, nagu progressi võimaldavate tehnoloogiate kõrgetasemelise ekspertrühma aruanne;

12. nõuab tungivalt, et liikmesriigid looksid kohalikul ja piirkondlikul tasandil ühe ühtse ekspordiettevõtete tugivõrgustiku, mida juhitaks koostöös ettevõtjate, kaubanduskodade, ülikoolide ja teiste huvitatud sidusrühmadega, et VKEdel oleks üks kergesti kindlaksmääratav esindaja ning nad saaksid emakeeles ja kohe kasutada personaalset nõustamist ja majandusanalüüse välisturgude kohta, teavet abi, ekspordivõimaluste, kehtivate kaubandustõkete (nii tariifsed kui ka mittetariifsed), investeringute kaitse ja kehtivate vaidluste lahendamise tingimuste ning konkurentide kohta kolmandate riikide turgudel; on veendunud, et need tugivõrgustikud peaksid aitama vahetada häid tavasid kooskõlas Euroopa väikeettevõtete hartaga;
13. soovib suunata rohkem teavet väikestele ja mikroettevõtjatele, sest see on VKEde rühm, kes on rahvusvaheliselt kõige vähem aktiivsem ning oma ekspordipotentsiaalset ja rahvusvahelistumisest saadavast kasust kõige vähem teadlik;
14. rõhutab, et teatises oleks tulnud tunnustada valdkondadevahelisi erinevusi, sest teenuseid pakkuvate VKEde rahvusvahelistumine erineb põhimõtteliselt tootvate VKEde rahvusvahelistumisest; märgib, et paljudel teenuseid pakkuvatel VKEdel, kes moodustavad suurema osa VKEdest, ei ole vaja ekspordimise alustamiseks saavutada kriitilisi mõõtmeid ning nende jaoks tooks kõige suuremat kasu avatumad eeskirjad ja juurdepääs IKT-le sihtriikides, samas kui tootvatele VKEdele tooks suuremat kasu transpordilogistika tingimuste parandamine ja kaubanduse hõlbustamine;
15. märgib, et enamik ELi VKEde rahvusvahelistumist toetavaid avaliku sektori poliitikameetmeid keskendub tootmisele ning soovib seepärast kohandada need nii, et arvesse võetaks teenuseid pakkuvate VKEde teistsuguseid vajadusi; soovib eelkõige vaadata üle VKEde kaubanduse toetamise kavades minimaalset suurust käsitlevad nõuded, mille aluseks on tavaliselt olnud tootvate VKEde ekspordimudel, kus ettevõtte saab rahvusvaheliseks muutuda pärast kriitilise suuruse saavutamist;
16. nõuab kõigile ELi ekspordivatele äriühingutele praegu kättesaadavate vahendite, näiteks turulepääsu andmebaasi ja ekspordiettevõtete abiliini kohandamist vastavalt VKEde vajadustele; hindab kõrgelt VKEdele mõeldud abiliini avamist kaubanduse kaitsemeetmete küsimustes; soovib Euroopa VKEde erinevaid tugistruktuure kolmandates riikides tulemuslikumalt koordineerida;
17. on seisukohal, et praktilisi ja kulutõhusaid lahendusi, millega aidata VKEdel saada üle käibekapitali puudusest, eriti vajalike alginvesteeringute tegemiseks ja ekspordi rahastamise alustamiseks vajaliku kapitali puudusest, tuleks kujundada ja rakendada ELi ühise kaubanduspoliitika või mõne muu sobiliku ELi vahendi kaudu, kui kaardistamine tõendab selle vajalikkust ja teostatavust;
18. on veendunud, et samaaegselt olemasolevate riiklike struktuuride tõhusa rakendamisega on kolmandate riikide turgudel vaja ELi tasandi algatusi, kui need annavad lisandväärtust; kutsub üles nii avaliku kui ka erasektori ekspertide koostööle, sh ELi turulepääsu töörühmade koostööle; nõustub, et mõnede väiksemate ja uuemate liikmesriikide VKEd

on halvemas olukorras, sest neil võib mõnel kolmanda riigi turul puududa diplomaatiline esindatus, kogenud partnerid või mõlemad; rõhutab siiski, et ELi algatused ei tohi sekkuda eri liikmesriikidest pärit konkreetsete äriühingute vahelisse konkurentsi kolmandate riikide turgudel;

19. rõhutab, et VKEde rahvusvahelistumine on protsess ning edu saavutamiseks vajavad VKEd tugiteenuseid juba kohalikul tasandil, mitte üksnes kolmandate riikide turgudel; tunnistab, et kolmandate riikide turgudel võivad ELi tasandi ühised pingutused seoses lobitöö, kaubanduspoliitika ja turulepääsuga ning täiendavad programmid turutõrke puhuks anda asjaomasesse protsessi olulist lisandväärtust;
20. soovib ELi olemasolevaid VKEde keskusi üksnes laiendada, võttes nõuetekohaselt arvesse olemasolevate keskuste tulemuslikkuse hindamise järeldusi ja üldisi juhtpõhimõtteid; märgib, et asjaomased keskused toimiksid paremini koos vajadustele kohandatud ühiste abiliinidega ja ühtsete kontaktpunktidenä ELi VKEde jaoks kolmandates riikides; on seisukohal, et ELi algatused peaksid keskendumä valdkondadele, kus VKEd tegelikult tegutsevad;
21. nõuab VKEde prioriteetsete turgude selgemat määratlemist ELi kaubandusläbirääkimiste päevakorra alusel; tuletab meelde, et esmatähtsad turud peaksid loomulikult hõlmama suure kasvupotentsiaaliga turge, nagu BRIC-riigid, kuid arvesse tuleks võtta ka VKEde arusaamu rahvusvahelistumise võimalustest arenenud riikides ja naaberpiirkondades; on seepärast arvamisel, et sihtturgude kasv ja olemasolevate tugistruktuuride puudused on prioriteetsete turgude loetelu koostamise peamised kriteeriumid; soovib loetellu lisada mitmed ELi naaberriigid, eelkõige Lääne-Balkani riigid ja Vahemere piirkonna riigid või need, kellel on ELiga ühine piir, kuna enamik VKEsid ekspordib esmalt kaubanduspartneritele naaberriikides ja kuna ELi kaubandusel nende riikidega on asjaomaste riikide majanduskasvu ja stabiilsuse tagamisel oluline roll;
22. nõuab tungivalt, et komisjon tagaks VKEde konkreetsete vajaduste ja huvide esindatuse kõigil kaubandusläbirääkimistel; märgib, et see tähendaks nende läbirääkimisvaldkondade määratlemist, kus probleemid mõjutavad suuremal määral VKEsid kui muid ettevõtete kategooriaid, ning neile keskendumist kolmandate riikidega peetavate kaubanduslepingute läbirääkimisprotsessis; toetab mitmepoolse raamistiku reformi, et kaasata VKEd ka WTO juures ning tagada neile kiirem vahekohtu pidamine ja vaidluste lahendamine;
23. rõhutab, et investeerimine välismaal on VKEde jaoks rahvusvahelistumise kõige keerulisem vorm; soovib juhtudel, kui EL edaspidi kahepoolsete investeerimislepingute üle läbirääkimisi peab, võtta arvesse VKEde vajadusi suurema turvalisuse järele seoses oma välismaiste otseinvesteeringutega;
24. peab VKEde paremat, vähem kulukat ja kiiremat juurdepääsu dumpinguvastastele menetlustele põhivahendiks, millega kaitsta VKEsid kaubanduspartnerite ebaausate kaubandustavade eest; kutsub komisjoni üles võtma seda küsimust ELi kaubanduse kaitsemeetmete reformimisel nõuetekohaselt arvesse;
25. rõhutab, et VKEde käsutusse ei ole antud vahendeid, et nad saaksid võidelda intellektuaalomandi õiguste rikkumiste vastu kolmandate riikide turgudel; nõuab ELilt konkreetseid algatusi VKEde intellektuaalomandi õiguste kaitse parandamiseks

kolmandates riikides, nagu on näiteks saavutatud VKEde intellektuaalomandi õiguste abiliiniga Hiinas; märgib, et hetkel on katseprojekti raames käimas asjaomase abiliini mudeli laiendamine valitud ASEANi ja Lõuna-Ameerika riikidele; rõhutab vajadust viia läbi olemasolevate abiliinide asjakohane hindamine, et optimeerida mudeli toimimist enne selle uut laiendamist; nõuab tungivalt, et komisjon looks pärast sellest hindamisest järelduste tegemist sarnased abiliinid prioriteetsetel turgudel, kus intellektuaalomandi õiguste kaitse on oluline teema; nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid suurendaksid tollikoostööd ELis ja kolmandate riikidega võltsitud kaupade kinnipidamiseks ja tolliprotseduuride lihtsustamiseks;

26. ootab komisjonilt algatust, et tagada ELi VKEdele kolmande riikide turgudel juurdepääs riigihangetele muude äriühingutega võrdsetel alustel; loodab, et hiljuti avaldatud ettepanek võtta vastu ELi riigihangete turgu käsitlev määrus edendab vastastikust avatust, mis tooks kasu ELi VKEdele; palub, et EL töötaks välja ühise ambitsioonika tööstuspoliitika, mis põhineb teadustegevuse ja innovatsiooni ergutamisel, saades kasu sellistest uuenduslikest rahastamisviisidest nagu projektivõlakirjad ja toetades VKEde arengut, eelkõige riigihangetele juurdepääsu kaudu, et säilitada oma konkurentsivõimet seoses uute oluliste osalejate esiletõusuga tööstuse ja teadustegevuse valdkonnas; kutsub ELi üles väärtustama Euroopa tootmist, pakkudes tarbijatele parema kvaliteediga teavet, võttes eelkõige vastu päritolu tähistamise määruse kolmandatest riikidest ELi imporditud toodete päritoluriigi märkimise kohta;
27. on seisukohal, et riigihanked on tõhus avaliku sektori poliitikavahend – eeskätt kohalikel tasanditel –, millega toetada kohalike VKEde tehnilise innovatsiooniga seotud võimekust ning võimaldada neil kasvada mõõtmeteni, mis on vajalik rahvusvaheliseks muutumiseks;
28. tuletab meelde, et VKEde rahvusvahelistumisele toob suurt kasu eeskirjade ja standardite valdkonna rahvusvaheline koostöö, mille abil kõrvaldatakse osa eelkuludest, mida need äriühingud peavad tegema selleks, et müüa kaupu või teenuseid kolmandate riikide turgudel;
29. kiidab heaks kahepoolsetes vabakaubanduslepingutes ette nähtud algatused ettevõtjatevaheliste kontaktide tugevdamiseks; tuletab meelde, et eksportturgudele siseneda soovivate VKEde jaoks on oluliseks tõkkeks raskused potentsiaalsete klientide leidmisel ja nendega kontaktide loomisel, samuti ka usaldusväärsete tarneahelate sisseseadmisel ning et eeskätt väiksemad ja mikroettevõtted sõltuvad välismaal kaupade müümisel vahendajatest.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	21.6.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 26 -: 2 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikiene, John Attard-Montalto, Maria Badia i Cutchet, Daniel Caspary, Maria Auxiliadora Correa Zamora, Marielle de Sarnez, Harlem Désir, Yannick Jadot, Metin Kazak, Franziska Keller, Bernd Lange, David Martin, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Gianluca Susta, Iuliu Winkler, Paweł Zalewski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Amelia Andersdotter, George Sabin Cutaș, Syed Kamall, Maria Eleni Koppa, Elisabeth Köstinger, Marietje Schaake, Konrad Szymański, Jarosław Leszek Wałęsa
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Richard Ashworth, Philip Claeys, Marielle Gallo

11.7.2012

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) konkurentsivõime ja ettevõtlusvõimaluste kohta
(2012/2042(INI))

Arvamuse koostaja: Anthea McIntyre

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. märgib, et VKEd on töökohtade ja innovatsiooni loojatena Euroopa majanduse jaoks määrava tähtsusega; juhib tähelepanu asjaolule, et 23 miljonit VKEd pakuvad ELi erasektoris tööd ligikaudu 90 miljonile inimesele; rõhutab, et 30% neist töökohtadest on loonud mikroettevõtjad ning 85% aastatel 2002 kuni 2012 loodud uutest töökohtadest löid VKEd, eelkõige uued firmad¹; näeb VKEdes erilist potentsiaali paralleelse kutsehariduse ja praktikakavade soodustamisel ja laiendamisel, et lihtsustada noortele tööturule sisenemist ja vähendada seeläbi noorte tööpuudust;
2. tunnistab, et selleks, et liikmesriigid saavutaksid strateegias „Euroopa 2020” sisalduvad innovaatilise, aruka ja kaasava Euroopa eesmärgid, tuleb võtta arvesse VKEsid ja mikroettevõtjaid ning hõlbustada nende loomist, kuna neil on tohutu potentsiaal luua töökohti, eriti noortele, ning seeläbi vähendada vaesust ja sotsiaalset tõrjutust; märgib, et füüsilisest isikust ettevõtjaks hakkamine ja mikroettevõtte asutamine võivad olla hea ja paindlik lahendus, eriti naistele;
3. rõhutab, et kuigi VKEdel on innovatsiooni ja jätkusuutlikkuse eesmärkide ühendamisel põhiline osa, on neil siiski vaja stabiilset, pikaajalist ja ambitsioonikat reguleerivat raamistikku, et kasutada täielikult ära jätkusuutliku majanduse uute töökohtade loomise potentsiaali; kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles sätestama pikaajalised

¹ Euroopa Komisjon (ettevõtlus ja tööstus): „Liikmesriikide konkurentsivõime ja poliitika: konkurentsivõime tugevdamine, 2011”, (Euroopa Komisjoni teatis „Tööstuspoliitika: suurendades konkurentsivõimet” (COM(2011)0642 final) ning komisjoni talituste töödokument „Liikmesriikide konkurentsivõime ja poliitika 2011” (SEC(2011) 1187)), jagu 3.4.4: VKEde probleemid, lk 39.

keskkonnanõuded ja rahalised soodustused ning looma seeläbi turvalist investeerimiskliimat;

4. märgib, et VKEdel on tähtis osa, et saavutada sotsiaalne stabiilsus, sotsiaalne ühtekuuluvus ja kaasatus eelkõige negatiivse demograafilise arenguga piirkondades; palub, et komisjon ja liikmesriigid toetaksid VKEsid töötajate jaoks vajaliku töökliima loomisel, tööõiguse ning töötervishoiu ja tööohutuse nõuete täitmisel ning annaksid seeläbi panuse vaesuse vähendamisse ja sotsiaalsesse heaolusse;
5. rõhutab, et ELi toetatud investeeringutest hoolimata pärssivad VKEde asutamist ja arengut endiselt tõsised takistused, nt piiratud juurdepääs rahastamisele ja laenudele, puudulik läbipaistvus ja avatus ELi vahendite haldamisel mõnes liikmesriigis, rahastamise kulud, koormavad õigusaktid, piiratud juurdepääs eksporditurgudele ja vähene suutlikkus neid arendada, pikad keskmised makseajad ja oskuste puudus; rõhutab, et ettevõtjatele, eriti naistele, ei pakuta sageli vajalikku toetust, ning seetõttu palub liikmesriikidel hõlbustada oma poliitika abil VKEde loomiseks ja kasvuks vajalike laenude kättesaadavust;
6. rõhutab, et halduskoormuse vähendamine ei tohi kaasa tuua töötervishoiu ja tööohutusnõuete vähendamist; tunnistab siiski, et halduskoormuse ja rahaliste riskide tõttu võivad VKEde ja mikroettevõtete töötajad ja omanikud kannatada stressi ja negatiivsete tervisemõjude all; rõhutab seetõttu, kui oluline on tagada, et kõik meetmed on proportsionaalsed ega avalda ebasoodsat mõju VKEde ja mikroettevõtete loomisele ja arengule;
7. rõhutab, kui oluline on sotsiaalpartneritega konsulteerimine nende riiklike meetmete kavandamisel, mis on suunatud VKEde tugevdamisele ning edendamisele;
8. tunneb heameelt toetuse üle VKEdele algatuste abil, nagu PSCI, COSME ja Horisont 2020, mis muude eeliste hulgas loovad VKEde ja mikroettevõtluse sektori töötajatele võimalusi arendada oma oskusi ja laiendada teadmiste baasi; rõhutab, et sellised meetmed ei tohi luua lisabürokraatiat, peavad tõendama ELi lisandväärtust ning täiendama liikmesriikide algatusi;
9. rõhutab, et on vaja rakendada ja kohaldada ulatuslikke lihtsustamismeetmeid, sealhulgas lihtsustatud väljamaksete tegemise meetodeid, et aidata VKEdel osaleda ELi rahastatavates programmides;
10. rõhutab, et tuleks edendada lihtsamat juurdepääsu mikrokrediidile Euroopa mikrokrediidirahastu kaudu ning selle vahendi edasiarendamist perioodi 2014–2020 sotsiaalsete muutuste ja innovatsiooni programmi ja ESFi raames, et eelkõige sotsiaalselt nõrgematest elanikkonnarühmadest pärit mikroettevõtete asutajatel oleks juurdepääs sobivatele rahastamisvahenditele; kutsub sellega seoses komisjoni üles lisama eriviiteid ühistute kohta Euroopa Investeerimisfondi hallatavate rahastamisvahendite hulka;
11. rõhutab vajadust toetada VKEsid, et ergutada investeerimist innovatiivsetesse projektidesse, luues soodsa keskkonna piiriüleseks koostööks, et luua uusi jätkusuutlikke töökohti; rõhutab sellega seoses, et VKEd peavad pidevalt kohanema siseturu suurenevate nõudmistega, et olla rahvusvaheliselt konkurentsivõimelised ning hõlbustada juurdepääsu uutele turgudele, kolmandatesse riikidesse ja avalikele hangetele, eriti tärkava

turumajandusega riikides;

12. toonitab põhimõtet „kõigepealt mõtle väikesele”; tunnistab, et e-kaubandus pakub VKEdele võimalusi juurdepääsuks ühtsele turule ja vähendab kulusid; kutsub komisjoni üles võtma samuti meetmeid selle tagamiseks, et Euroopa VKEde seirekeskus hõlmaks oma töös ka mittetulundussektori ettevõtteid;
13. märgib, et VKEde kulusid on vaja vähendada igal viisil, muu hulgas haldusmenetlusteks kuluvat aega; märgib, et e-valitsuse ning tervikteenust pakkuvate teeninduskohtade arendamine võib aidata vähendada VKEdel haldusmenetlusteks kuluvat aega ning luua uusi ettevõtlusvõimalusi; märgib, et parem juurdepääs hanketurgudele võib aidata VKEdel vabastada nende potentsiaali töökohtade loomiseks ja majanduskasvuks, et saavutada strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid; märgib, et e-valitsust saaks kasutada ligipääsu võimaldamiseks nii tööõigusaktide ja maksustamissüsteemide järgimist käsitlevale teabele kui ka teabele, mis käsitleb juurdepääsu VKEdele ja mikroettevõtetele pakutava Euroopa, riikliku ja piirkondliku rahastamise ning toetuskavade eri tasanditele;
14. märgib, et piiriüleste teenuste puhul võib tervikteenust pakkuv teeninduskoht koos tööturu osapooltega pakkuda terviklikku teavet töötingimuste kohta sihtriigis, kus teenuseid kavatsetakse osutada;
15. märgib, et puudulik infrastruktuur, näiteks interneti lairibaühenduse puudumine, on tõsiseks takistuseks tööhõivele ja majanduskasvule, seda eriti VKEde, mikroettevõtete, füüsilisest isikust ettevõtjate ja omal käel ettevõtlusega alustajate puhul, kellele vastasel juhul võiks asukoht väljaspool linna ja kõrge üüriga piirkondi olla eeliseks;
16. märgib, et nõuete järgimisega seotud kuludel on ebaproportsionaalne mõju VKEdele, eriti mikroettevõtetele, ning et need kulud võivad kujutada endast suurt takistust nimetatud ettevõtete laienemisele ning võimekusele personali tööle võtta ja tööl hoida; julgustab liikmesriike nimetatut oma riiklikku maksu- ja sotsiaalkindlustussüsteemi läbi vaadates arvesse võtma;
17. rõhutab, et liikmesriike ei tohi takistada kohaldamast riiklikul tasandil ELi miinimumnõuetest rangemaid nõudeid; rõhutab eriti, et alati tuleb võrrelda riigi ja ettevõttemajanduse tulusid ja kulusid; rõhutab eriti vajadust arvesse võtta, et Euroopa kvaliteetne töökeskkond ja kvaliteetsed töökohad tähendavad enamasti väiksemaid kulusid tervishoiu valdkonnas ning vähem töölt eemalviibimisi tööõnnetuste, kutsehaiguste ja invaliidsuse tõttu ning see võib tootlikkuse ja majanduskasvu suurendamise kaudu avaldada mõju riigieelarvele ja sotsiaalkindlustussüsteemide jätkusuutlikkusele;
18. nõuab kontrollimise raames selliste valdkondade tuvastamist, kus on ülemäärast koormamist, ebajärjekindlust või ebatõhusaid õigusakte, millel on negatiivne mõju VKEdele; palub komisjonil tagada, et tervishoiu-, ohutus-, võrdsus- ja sotsiaalsätete eesmärgid oleksid täidetud;
19. rõhutab, et halduskoormuse vähendamisega ei tohi kaasneda olukorda, kus VKEd ja mikroettevõtted ei rakenda piisavalt ILO-standardeid ja ILO inimväärse töö tagamise suuniseid;

20. võtab teatavaks mikroettevõtete mõõtme lisamise tugevdatud VKE katsesse (vt COM(2011)0803), mille abil hinnatakse süsteemselt kõiki olemasolevaid võimalusi, nagu mõne koormava ELi õigusakti kohaldamisalast väljajätmine, üksikud sätted, pikendatud üleminekuperioodid või lihtsustatud kord; rõhutab, et täiustatud VKE katse läbivaid uusi töö- ja sotsiaalõigusnorme peaks kohaldama kõige lihtsamal viisil, tagades vastavuse töötervishoidu ja tööohutust käsitlevatele Euroopa õigusnormidele ning hoides halduskoormuse samal ajal minimaalsel tasemel, mida on vaja, et vastata riiklike traditsioonide ja tavadega seatud standarditele; kutsub liikmesriike üles hoolikalt kaaluma tööõigusnormide taotletavat eesmärki ning seda, millist mõju avaldavad täiendavad tingimused, mida ELi õigusaktides selgesõnaliselt ei nõuta;
21. märgib, et VKEde rahvusvaheliseks muutumine võib aidata suurendada tööhõivet ELis, ja rõhutab, et rahvusvaheliseks muutumine on protsess ning VKEd vajavad edu saavutamiseks tugiteenuseid nii kolmandate riikide turgudel kui ka kohalikul tasandil; märgib, et lisaks tuleks vältida bürokraatlikke ja haldustakistusi ning et kõik ELi algatused peavad olema kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega ning pakkuma selget lisandväärtust;
22. soovib komisjonil ja liikmesriikidel parandada kehtivaid raamtingimusi uutele ettevõtjatele, et kasutada paremini ära uute ja kestlike töökohtade potentsiaali; rõhutab vajadust vähendada VKEde halduskoormust teistest liikmesriikidest pärit töötajate töölevõtmisel; kutsub liikmesriike üles pakkuma ettevõtjatele, kes soovivad investeerida liikmesriiki ja seal töökohti luua, ühest allikast pärit teavet, kuid säilitama samal ajal Euroopa sotsiaalmudelit.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	10.7.2012
Lõpphääletuse tulemus	+ : 32 - : 4 0 : 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, David Casa, Ole Christensen, Minodora Cliveti, Marije Cornelissen, Emer Costello, Karima Delli, Sari Essayah, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Csaba Óry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Nicole Sinclair, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Georges Bach, Kinga Göncz, Svetoslav Hristov Malinov, Anthea McIntyre, Evelyn Regner

22.6.2012

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete (VKEd): konkurentsivõime ja ärivõimaluste kohta (2012/2042(INI))

Arvamuse koostaja: Filiz Hakaeva Hyusmenova

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tervitab komisjoni teatist „Tööstuspoliitika: suurendades konkurentsivõimet” (COM(2011)0642) ning komisjoni töödokumenti konkurentsivõime tagamise kohta;
2. juhib tähelepanu asjaolule, et väikestel ja keskmise suurusega ettevõtetel (VKEd) on oluline roll strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisel, kuna nad tugevdavad majanduskasvu ning sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust; rõhutab, et majandus- ja eelarvekriis on avaldanud drastilist mõju paljude VKEde olukorrale ja väljavaadetele ning seetõttu on tungivalt vaja lihtsustada eeskirju liikmesriikide ja ELi tasandil, et hõlbustada juurdepääsu rahastamisele, eriti hiljuti tegevust alustanud ettevõtete jaoks ning selliste ettevõtete jaoks, mille on asutanud või kus on võetud tööle haavatavad elanikkonnarühmad, nagu noored ja naised; märgib, et ühtekuuluvuspoliitika on eriti kasulik abivahend selliste probleemide lahendamisel, mille puhul riigid peavad konkurentsivõime suurendamiseks tehnoloogilisi muudatusi läbi viima;
3. toetab komisjoni eesmärki toetada jätkusuutliku ning väiksema CO₂-heitega Euroopa majanduse kujundamist, mis parandab pikemas perspektiivis konkurentsivõimet; rõhutab, kui oluline on sellega seoses ühtekuuluvuspoliitika;
4. toetab ka komisjoni kavatsust arendada sotsiaalset ettevõtlust, arvestades, kui olulise osa see praegu ELi majandusest moodustab; tuletab sellega seoses meelde Euroopa Sotsiaalfondi ja Euroopa Regionaalarengu Fondi panust;
5. kutsub Euroopa Ülemkogu üles säilitama järgmise programmiperioodi ühtekuuluvuspoliitika eelarvet, sest struktuurifondid ja Ühtekuuluvusfond on ühed ELi

kõige tõhusamad kasvu ja töökohtade loomise vahendid, millega suurendatakse Euroopa majanduse konkurentsivõimet ja toetatakse VKEsid;

6. kutsub liikmesriike üles ergutama eri liiki VKEde arengut ja konkurentsivõimet ning rahuldama kohandatud konkreetsete meetmete abil nende eriomaseid vajadusi; rõhutab, kui olulise panuse annavad Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF) ja Ühtekuuluvusfond transpordi-, energia-, keskkonna- ja lairibainfrastruktuuri arengusse ja parandamisse, aidates seeläbi kaasa soodsa ettevõtluskeskkonna loomisele, mis meelitab ligi investeringuid ning suurendab konkurentsivõimet; rõhutab vajadust edendada ettevõtlust ja suurendada toetust VKEdele, kuna need on majanduse konkurentsivõime turgutamisel äärmiselt olulised;
7. usub, et Euroopa VKEde pikaajalise konkurentsivõime tagamiseks on vaja jätkusuutlikul ja ressursitõhusal majandusel põhinevat lähenemisviisi, ning tunnistas vajadust teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni suurema toetamise järele; rõhutab, kui oluline on struktuurifondidest saadav toetus tehnoloogilise, organisatsioonilise ja tööstusliku innovatsiooni jaoks; juhib tähelepanu asjaolule, et programm Horisont 2020 ning ühtekuuluvuspoliitika peavad üksteist täiendama, et suurendada VKEde konkurentsivõimet ja nende panust aruka majanduskasvu edendamisse;
8. rõhutab vajadust vahetult VKEdele suunatud erinevate ELi, siseriiklike ja piirkondlike poliitikasuundade ja rahastamisvahendite parema kooskõlastatuse ja koostoime järele; juhib tähelepanu asjaolule, et VKEde toetamiseks mõeldud olemasolevad algatused ja rahastamisvahendid peaksid olema ühtsemad ning üksteist täiendama; rõhutab vajadust vähendada killustatust ning konsolideerida ja edendada VKEde rahalise toetuse skeeme, et tagada vahendite suurem ühiskasutus ja kooskõlastatus Euroopa, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil; rõhutab, et konkurentsivõimet suurendab ka see, kui VKEdesse investeerimisel ja nende toetamisel arvestatakse piirkondlike eripäradega;
9. nõuab Euroopa Investeerimispannga grupi ja Euroopa Investeerimisfondiga peetava dialoogi hoogustamist, et uurida võimalusi parandada ja hõlbustada rahastamise kättesaadavust mikroettevõtete ja VKEde jaoks; kutsub Euroopa Komisjoni üles võtma uutesse territoriaalse koostöö programmidesse ka toetused VKEde ühisettevõtete loomiseks liikmesriikide eri piirkondade vahel;
10. toonitab vajadust arendada veelgi edasi finantskorraldusvahendite potentsiaali, et võimaldada kvalitatiivsete strateegiliste projektide väljatöötamist ning erakapitali ja erasektori osapoolte, eeskätt VKEde osalemist üleeuroopalistes projektides; nende ülemäärase keerukuse tõttu kasutatakse finantskorraldusvahendeid praegu liiga vähe, mistõttu on arutelu nende juhtimise üle äärmiselt aktuaalne;
11. on seisukohal, et ERFist VKEde jaoks vahendite eraldamise eesmärk on suurendada kõikides ELi piirkondades konkurentsivõimet ning saavutada ühtekuuluvuspoliitika eesmärkidele vastav majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne areng;
12. palub, et mitmesuguste poliitikavaldkondade kavandamisel võetaks arvesse ka piirkondlikke eripärasid, eriti VKEde eripärasid, pöörates erilist tähelepanu eriliste geodemograafiliste tingimustega piirkondadele ja territooriumitele nagu äärepoolseimad piirkonnad, saared ja mägised, hõredalt asustatud või erakordset ja suuremahulist

struktuurimuutust kogevad piirkonnad, kus geograafilised ja struktuurilised piirangud ning majanduskriisi suur mõju pärsivad oluliselt konkurentsivõimet ja tööhõive parandamise püüdeid; rõhutab lisaks, kui oluline on, et nendes piirkondades toetataks koolituskeskuste ja ettevõtete ühismeetmeid ettevõtluse arendamiseks;

13. kutsub liikmesriike üles võtma kasutusele elektroonilisi haldusteenuseid, juurutama e-valitsuse lahendusi ning tegema jõupingutusi selle nimel, et luua ühtsed kontaktpunktid, mille abil leida teavet VKEde rahastamisvõimaluste kohta, et lihtsustada VKEde juurdepääsu rahastamisele;
14. rõhutab, et jätkata tuleks struktuurifondide rahastamisvahendite kaudu VKEde rahastamist omakapitali, tagatiste ja sooduslaenude näol, ning toonitab, et keerukaid haldusmenetlusi, eriti riigi tasandil, tuleks lihtsustada ning vältida tuleks juhtimis- ja vahendusasutuste vahel esinevaid märkimisväärseid erinevusi sätete kohaldamisel;
15. toonitab, et struktuurifondide ja eelkõige ERFi toetus on uuenduslike VKEde konkurentsivõime ja eriti nende rahvusvahelistumise seisukohalt äärmiselt oluline, ning rõhutab, et seetõttu peaks toetuse aluseks olevaid valikukriteeriume tõlgendama võimalikult laialt; kutsub piirkondi üles kasutama oma rakenduskavade toetamiseks ära neile määrustega ettenähtud võimalusi;
16. rõhutab, et VKEdes uute töökohtade loomise ergutamiseks tuleb ettevõtetele pakkuda rahalisi stiimuleid;
17. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika tõhus rakendamine VKEde toetamise seisukohalt sõltub suurel määral sellest, kuidas see on kavandatud, ning seetõttu on ülioluline kaasata kohalikud ja piirkondlikud asutused järgmise programmiperioodi rakenduskavade väljatöötamise ja rakendamise protsessi juba varases etapis;
18. kutsub esmajoones komisjoni üles täpsustama piiriülese koostöö programmide raames rakendatavaid riigiabikavasid ja eeskätt VKEdele suunatud riigiabikavasid;
19. kutsub liikmesriike ning piirkondlikke ja kohalikke asutusi üles rakendama vajaduse korral VKE-teste ja mõjuhindamise poliitikat, et hinnata halduskoormust, ning rakendama nõuetekohaselt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/7/EL hilinevad maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul, et tagada poliitikasuundade üldine tulemuslikkus ja hoida ära negatiivne mõju VKEdele; rõhutab, et riiklike ja piirkondlike asutuste haldussuutlikkuse ning olemasolevate menetluste tundmise kindlustamiseks tuleks rohkem investeerida finantsabisse ja koolitusse;
20. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa territoriaalse koostöö programmidega toetatakse võrgustike rajamist ning teadmiste ja oskusteabe vahetamist Euroopa eri piirkondade organisatsioonide vahel ning need võiksid olla kasulikud vahendid ka uute ettevõtlusvõimaluste loomiseks;
21. palub, et komisjon loobuks VKEde määratluse muutmisest, kui välja arvata vajalikud kohandused seoses inflatsiooni ja muude muutuvate majandusteguritega või seoses üleminekumeetmete võtmisega majanduskasvu võimalike takistuste elimineerimiseks, välja arvatud juhul, kui muutmine oleks VKEdele kasulik;

22. on seisukohal, et struktuurifondid ja eeskätt Euroopa Sotsiaalfond aitavad oluliselt kaasa teadmiste ja oskuste omandamisele, võrgustike loomisele ning heade tavade vahetamisele; on veendunud, et investeerimine inimkapitali ja koostööprojektidesse aitab oluliselt kaasa Euroopa VKEde konkurentsivõime tõstmisele;
23. toonitab, kui oluline on VKEsid nõustada ning aidata neil oma potentsiaali ja uuendussuutlikkust võimalikult hästi ära kasutada (muu hulgas seoses nende pääsuga siseturule ja kolmandate riikide turgudele), ning toetab Euroopa ettevõtlusvõrgustikku;
24. on sellegipoolest seisukohal, et VKEsid peaks nimetatud nõustamisteenuse olemasolust tõhusamalt teavitama;
25. on seisukohal, et Euroopa ettevõtlusvõrgustiku töö peaks keskenduma VKEde tegelikele vajadustele, ning on seetõttu veendunud, et VKEde ühendused peaksid olema ettevõtlusvõrgustiku juhtimisega tihedamalt seotud;
26. palub, et komisjon uuriks dubleerimise vältimiseks enne uute struktuuride loomist liikmesriikide rahastamissüsteeme ja olemasolevaid nõustamisteenuseid ning analüüsiks põhjalikult nende tulemuslikkust ja uute struktuuride loomise vajaduse põhjendatust;
27. juhib tähelepanu asjaolule, et uutel ELi meetmetel (nagu kõnealune meede) peab olema olemasolevate vahenditega võrreldes tõestatud lisaväärtus; usub, et sellist lisaväärtust on võimalik pakkuda piirkondlike või sisuliste turutõrgete korral (nn valged laigud) või seoses ELi kaubanduspoliitika huvide esindamise või turulepääsu andmebaasi jaoks teabe kogumise hoogustamise vajadusega;

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	21.6.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 39 -: 2 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Ryszard Czarnecki, Francesco De Angelis, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Markus Pieper, Monika Smolková, Ewald Stadler, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Antonello Antinoro, Cornelia Ernst, Pat the Cope Gallagher, Jens Geier, Lena Kolarska-Bobińska, James Nicholson, Ivari Padar, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Czesław Adam Siekierski, Patrice Tirolien

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	18.9.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 47 -: 5 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Vicky Ford, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Catherine Trautmann, Ioannis A. Tsoukalas, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Alejo Vidal-Quadras
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	António Fernando Correia de Campos, Ioan Enciu, Satu Hassi, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Ivailo Kalfin, Zofija Mazej Kukovič, Mario Pirillo, Vladimír Remek, Algirdas Saudargas, Hannu Takkula
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Morten Løkkegaard, Indrek Tarand